UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

Українські Вісті
UKRAINIAN NEWS

19 лютого 1970.
Число № 8
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
FEBRUARY 19, 1970.

ЕДМОНТ. ЄПАРХІЯ

За встановлення патріяршого фонду

В Едмонтоні 17 лютого відбулася конференція священиків Едмонтонської єпархії. Одним із рішень наради було звернутися до первоієрарха Української помісної Церкви Блаженнішого Йосифа з проханням, у порозумінні з Владиками нашої Церкви, розсіяної у вільному світі, встановити патріярший фонд. Резолюцію прийняли священики одноголосно, прохаючи свого владику довести її до відома верховного архиєпископа.

Преосвященний Ніл відмітив, що й доповідь на згадану тему і сама резолюція збігається з днем народження первоієрарха нашої Церкви. Молімо Бога, щоб своїм Провидінням кермував всіми починами ісповідника віри Блаженнішого Йосифа.

СОВЄТСЬКІ ТРАКТОРИ

Компанія «Твін Лейкс Тракторс» в Овквілі, Онт., має замір спроваджувати до Канади фармерські трактори совєтського виробу. Незабаром до Монреалю прийдуть совєтські трактори на 50 та 70 кінських сил. Крім того, компанія хоче випробувати в степових провінціях совєтський трактор 250 кінських сил. Тут досі вживали тільки тракторів 150 кінських сил.

ЧИ ПІДПАЛ?

У Мюнхені, в Німеччині, згинуло сім старших жидів в наслідок пожежі в жидівському домі. Підозрівають підпал.

Німецька поліція береже тепер усі старечі доми у Західній Німеччині.

«АПОЛЛОН-13» — Джеймз А. Ловелл, командир космічного судна «Аполлон-13», робить вправу ходіння по Місяці. «Аполлон-13» має полетіти на Місяць 11 квітня.

Підганяють совєтських робітників до праці

Совєтська всесоюзна рада професійних спілок на недавньому таємному засіданні обговорювала недостачі совєтського господарства. Вирішено стосувати гострі репресії проти робітників за всякі провини, як відсутність на праці без виправданої причини, приятство, легковаження праці і замалу видатність праці. Правління ради закликає вжити „всіх способів, щоб протидіяти порушуванню дисципліни у праці й продукції".

Постанова ради профспілок є наслідком промови секретаря комуністичної партії СССР Л. Брежнева, який минулого місяця говорив про поганий стан совєтського господарства. Однією з причин є «занепад трудової дисципліни робітників».

Голова ради профспілок А. Шелепін радив низовим робітничим спілкам скликати збори, на яких робітники мають «каятися», признаватися до «вини» і підганяти одні одних до роботи.

За провини в праці каратимуть робітників позбавленням права до вакацій у державних відпочинкових домах, позбавленням «бонусів», скреслюванням зі списків старшинства, відмовою кращого помешкання тощо.

Федеральний уряд збільшує видатки

Хоч прем'єр П. Трюдо впровадив різні заощадження в видатках федерального уряду і різні федеральні міністерства позменшували свої видатки, то поданий до схвалення федеральному парляментові проект видатків на 1970-71 бюджетовий рік передбачає зріст видатків федерального уряду на 7½%.

Передбачені в бюджеті видатки федерального уряду зросли більш як на 4 мільярди в порівнянні з минулим роком і досягнуть суми 14,812,786,336 дол.

Найбільше зросли видатки міністерства суспільної опіки, що забирає 21% грошей. На старечі пенсії уряд видає 1,903,800,000 дол., а медичне забезпечення дійде до 440 мільйонів доларів, якщо всі провінції приймуть схему, пропоновану федеральним урядом. Видатки міністерства оборони цього року будуть лише на один мільйон доларів вищі, як торік: 1,816,600,000 дол.

Уряд збільшив тільки видатки на допомогу недорозвинутим країнам із 177 мільйонів доларів до 192 мільйонів дол.

Зменшено видатки на урядників різних міністерств, де зменшено число урядників із 255,401 осіб до 247,859 осіб.

Обмежено теж видатки на вдержування національних парків та будови різних історичних пам'ятників.

Пред'явлений урядом проект бюджету піде тепер на обговорення федерального парляменту, який буде розглядати видатки всіх федеральних міністерств подрібно.

Бюджет Алберти: більш як мільярд

Бюджет провінції Алберта, вперше в історії провінції, перейшов суму одного мільярда доларів у видатках і стільки у прибутках.

Пред'явлений албертській леґіслятурі бюджет на 1970-71 рік передбачає 1,146,012,185 дол. у видатках і 1,033,168,278 дол. у прибутках. Недобір у сумі бл. 113 мільйонів буде покритий із запасових фондів провінції та з позик, які провінційний уряд мусять затягнути.

Найбільше грошей уряд видасть на освіту: 35% всього бюджету, тобто 444,650,366 дол. Сьогорічні видатки на школи, в порівнянні з минулим роком, зросли на більш як 81 мільйонів доларів. Зі загальної суми 444 мільйонів дол. 120 мільйонів доларів — дістануть албертські університети (Едмонтон, Калґарі і Летбридж) як дотації (ґренти). Бл. 15 мільйонів доларів дістануть технологічні інститути в Едмонтоні і Калґарі. Інші видатки призначені для фахових шкіл і коледжів.

На будову житлових домів для албертців з низькими заробітками уряд призначив 40 мільйонів доларів, які будуть використані у формі позик на закуп землі під будинки (19 мільйонів дол) і будову домів (21 мільйонів дол.). Позики на ту ціль буде давати окрема провінційна корпорація.

Інші видатки провінційного уряду йдуть на здоров'я (33.77%), публічні роботи (7.44%), будову та вдержання шляхів (8.34%), суспільну опіку (6.55%) та видатки інших міністерств (24.04%).

Уряд заповів, що зменшить оподаткування албертців на медичне забезпечення, зате підвищить прямі оплати за медичну асекурацію. Подрібний плян нових оплат буде проголошений, як уряд подасть до леґіслятури внесок на зміну закону про медичне забезпечення.

На території Юкону відкрито мінерали

На славній колись із великих зложь золота території Юкону знайдено тепер великі зложжя олива, цинку та срібла. Після вкладу 64 мільйонів доларів на досліди, в місцевості 135 миль на північний схід від Вайтгорс відкрито зложжя мінералів. Японські компанії вже зробили умову з власниками копаль купувати річно 370,000 тонн цинку та олива й срібла на загальну вартість 250 мільйонів доларів.

Німецька компанія забезпечила собі доставу 90,000 тонн річно олива й цинку на протяг 7 років.

Загально обчислюють кількість зложь мінералів на 63 мільйонів тонн, що, при сьогоднішніх цінах, має вартість понад 10 більйонів долярів.

Поруч копалень мінералів постало вже містечко Фаро, де живе тепер 1,000 робітників з родинами. Федеральний уряд пропонує збудувати там доменну піч до перетоплювання добутої руди, що вимагатиме більшої кількости робітників, а тим самим збільшить число мешканців містечка Фаро.

Добуту руду везуть тепер вантажними автами 235 милевим шляхом до Вайтгорс, а звідти залізницею до порту Скеґвай на Алясці.

Вартість тепер знайдених мінералів значно перевищить вартість колись викопаного золота в Юконі.

ДОПОМОГА САСКАЧЕВАНСЬКИМ ФАРМЕРАМ

Програма нарад Саскачеванського парляменту, що її 12 лютого відчитав у парляменті в Ріджайні перший губернатор українського роду д-р С. Воробець, присвячує багато уваги саскачеванським фармерам. Уряд радить фармерам, які не можуть продати збіжжя, переходити на годівлю худоби і світської птиці, щоб таким способом зужити збіжжя.

Уряд заповідає навіть допомогу в формі позик із провінційних фондів, якщо федеральний уряд не дасть допомоги. Уряд плянує обнизити до 19 років вік молодих, що хочуть одружитися. Від того року вони можуть леґально пити алькогольні напитки.

50 мільйонів доларів уряд призначив на дотації для податковців, а 500 дол. допомоги дістане кожний власник дому, який збудує чи збудував дім протягом цієї зими.

Уряд плянує розбудову Саскачеванського університету й пропонує покликати представників студентів до університетського сенату.

Ракети в Україні

Американська розвідка устійнила, що в південно-західній частині СССР (Україна) заінстальовано 75 далекосяглих ракет, що можуть досягнути не лише різні місцевості в Европі, а навіть деякі місцевості в ЗДА.

ПРОПАВ СОВЄТСЬКИЙ СЛУЖБОВЕЦЬ

У Ню Делі, Індія, урядник совєтського інформаційного бюра 31-річний Ю. Рамесов вибрався з одним російським подружжям до кіна. Він пішов купувати квиток, і від того часу ніхто його більше не бачив.

Індійська поліція призначила 266 дол. нагороди за інформацію про Ремезова.

Коротні вісти

◈ **Чеський дипломат** І. Фляйшман відмовився у Парижі вертатися до Чехо-Словаччини, бо там, на його думку, незабаром зачнуться «відплатні суди» над тими, що були учасниками лібералізаційного курсу за влади А. Дубчека.

◈ **Невідомі** злочинці напали на приватне мешкання французького консула в Калькуті, Індія, і вбили ножем його жінку, а його самого важко поранили. Причина нападу невідома.

◈ **Двоє італійців,** що минулого місяця в московській крамниці робили демонстрацію проти арештів совєтських письменників, були засуджені за „хуліґанство" на рік трудових поправних таборів, але після протесту італійського уряду вони мають бути звільнені й відіслані до Італії.

◈ **Еспанія купила** в Франції 30 реактивних бойових літаків типу «Міраж» найновішої конструкції, за які заплатила 90 мільйонів доларів. Згідно з умовою Еспанія має право, враз з Францією, виробляти запасові частини до тих літаків.

◈ **На пропозицію ЗДА,** Англії та Франції СССР погодився відбути розмови з вищезгаданими державами в справі майбутнього Берліну.

◈ **Совєтський** парлямент вирішив, що пенсіонери можуть прийняти працю і при тому діставати свою пенсію, якщо це така праця, якої не хочуть брати молодші працівники. Ідеться про працю в Сибірі, на Уралі та на Далекому Сході, куди молодь не хоче їхати.

◈ **У совєтській** молдавській республіці недомагає виріб вина. Окружна вірменська партійна газета надрукувала статтю, в якій закликає годівельників винограду воювати «з пияцтвом, хуліганством, злочинністю та іншими ганебними вчинками, а також із надмірними забавами та пиятикою при кожній найменшій нагоді».

◈ **Совєтський** міністер закордонних справ побував в німецькій амбасаді в Москві вперше, відколи її встановлено 1955 р. Міністер закордонних справ Західної Німеччини Е. Бар влаштував у честь Ґромика офіційне прийняття. Бар приїхав до Москви ладнати совєтсько-німецькі політичні розходження.

◈ **У жовтні** минулого року в комуністичному Китаю арештовано 78-річного англійця В. МекБайна за порушення якихось законів. Тепер китайський уряд звільнив його і вислав до Гонґ-Конґу.

◈ **На узбережжі Флъориди** згинуло 125 невеликих китів. Вони запливли до затоки і згинули від недостачі води. Люди пробували відігнати їх назад у море, але кити таки повернулися. Припускають, що причиною була морська вода, яку затруїли відпливи з прибережних фабрик.

◈ **У столиці Японії** Токіо 1952 р. 6,000 осіб демонструвало проти військ ЗДА в Японії. Дві особи тоді згинули, а 1400 було поранених. За це поставлено перед суд 261 особу. Після 17 років, суд закінчився засудженням 93 осіб на кару від 6.95 дол. до двох років тюрми. 110 осіб звільнено; 16 у міжчасі померли. Кошти суду: 611,000 дол.

◈ **У всьому світі** є тепер 10,000 полярних ведмедів. 10 років тому було їх ще 15,000. У Женеві відбулася конференція представників Канади, СССР, Норвегії й Данії в справі збереження полярних ведмедів, що скоро вигибають, зґл. їх вистрілюють. Минулого року в Канаді застрілено 487 ведмедів.

◈ **Албертський** міністер здоров'я Дж. Гендерсон заявив, що албертці від 1 липня ц.р. зможуть, якщо хочуть, мати забезпечення на покриття коштів лікарств у рямцях Албертського медичного забезпечення.

◈ **15 січня** в Канаді було 485,000 безробітних, або 6.1% всіх працюючих канадців.

◈ **Минулого року** лісові пожежі знищили в Британській Колюмбії лісів вартости 36,776,020 дол. Це була найбільша шкода від пожеж за минулих 10 років. Загальна вартість лісів Британської Колюмбії сягає тепер одного мільярда і 100 мільйонів доларів.

◈ **Канадський** федеральний уряд заповідає, що протягом трьох років з мила будуть усунені хемікалії, які основуються на фосфаті. Фосфат нищить бактерії, але також шкідливий для людського здоров'я.

◈ **Федеральний парлямент** схвалив закон, на основі якого всі виборчі картки у федеральних виборах мають бути друковані у двох мовах — англійській та французькій.

◈ **Федеральний уряд** загарантував 3,000 ескімосам, які живуть у північній частині Квебеку, що права їхньої мови та релігії будуть забезпечені, без уваги на те, чи ними далі буде опікуватися федеральний уряд, чи провінційний уряд Квебеку.

◈ **Торік у Канаді** заключено 180,000 подруж, на 8,000 більше, ніж в 1968 р. 1969 року вродилося в Канаді 155,000 дітей, на 2,000 більше, ніж у 1968 р.

◈ **Лагідна погода,** наслідком чого топився сніг і були дощі, спричинила в Ню Фавндленді великі повені, що позмивали дороги, позривали мости та позаливали багато домів. Через те не могли їздити залізничні поїзди, а на багатьох шляхах — авта.

У ВАРШАВІ СУДЯТЬ

У Варшаві судять п'ятьох студентів за пересилання політичних і господарських інформацій на Захід. Їм, зокрема, закидають пересилання інформацій до польського журналу «Культура», що виходить у Парижі, та до інших «осередків, що ведуть ідеологічну підривну діяльність».

ЛЯВІНИ В ФРАНЦІЇ

Наслідком великих сніжних опадів у Франції гірські лявіни засипали одне село, вбиваючи 42 мешканців. З багатьох сіл загрожених лявінами, населення втекло у безпечніші місця.

ДАВНЬОГРЕЦЬКЕ СУДНО

Коло острова Кипру знайдено давнє грецьке судно, що затонуло 300 років до Христа. В 50 стіп довгому та 15 стіп широкому судні везли оливу, вино, міґдали. «2,300-річні міґдали мають такий смак, як дерево» — сказав один спеціяліст, що пробував їх їсти.

АРАБИ ХОТІЛИ ВБИТИ СИНА ЖИД. МІНІСТРА

На летовищі німецького міста Мюнхену два арабські терористи кинули дві бомби до жадальні. Бомба вбила одну особу, а 11-ох поранила, деяких дуже важко. Атентатники хотіли вбити Асафа Даяна, сина ізраїльського міністра війни Моше Даяна. 24-річний актор Асеф Даян, у дорозі до Лондону, чекав на ізраїльський літак. Йому не сталося нічого. Після вибуху бомби вояки німецької прикордонної сторожі, що виконують службу на летовищі, почали стріляти до терористів і одного з них поранили. Атентатників арештовано. Обидва араби того ж таки дня приїхали до Мюнхену з Сирії.

Російська автономна Церква в ЗДА в клопотах

Після того, як московський патріярх визнав комуністичний совєтський уряд, багато священиків та вірних Російської Православної Церкви за кордоном відреклися московського патріярха і створили т.зв. закордонні (зарубежие) російські Православні Церкви. Одною з таких була Російська Православна Церква в ЗДА, яку тепер очолює митрополит Іриней.

Ще в 1963 р. за митрополита Леонтія почалися були переговори між московським патріярхом і митрополитом Леонтієм у справі визнання московського патріярха американською церквою. Переговори закінчилася 1969 р. тим, що Російська Православна Церква в ЗДА **визнає** зверхність московського патріярха, але залишається вповні **автономною** на терені ЗДА і Канади, де вона має свої парафії.

Повідомлення американського митрополита Іринея викликало протести російських еміґраційних організацій та окремих вірних, що не бажають мати нічого спільного з московським патріярхом, якого вважають іграшкою в руках совєтського уряду. Протести були і в російській еміґраційній пресі і були й демонстрації під будинком митрополита Іринея.

До росіян, що протестують, долучилися православні греки в ЗДА, яких очолює екзарх Яків, що був у молитовному єднанні з російською православною церквою в ЗДА. Як виходить із заяви Якова, митрополит Іриней хотів підпорядкувати всі православні церкви в ЗДА московському патріярхові. Архиєпископ Яків перестерігає, що як до того дійде, то православні Церкви в ЗДА, що були в молитовному єднанні з російською Церквою в ЗДА, покинуть її і дійде до свіжого розколу.

Український православний архиєпископ Мстислав (Скрипник) кілька разів звертав увагу, що «об'єднальна» рука московського патріярха просувається до ЗДА. Голосу перестороги українського владики чужі не слухали, а свої недочували.

Згідно з умовою Російська Православна Церква в ЗДА має взяти всі парафії в ЗДА та Канаді, що досі підлягали безпосередньо московському патріярхові. До тих парафій належить чимало наших колишніх галичан та закарпатців, які не хочуть підлягати митрополитові Іринеєві. Як довідуємося, ті парафії, що не хочуть належати до митрополита Іринея, можуть належати до московського патріярха. В них будуть душпастирювати священики, прислані московським патріярхом.

Ізраїльські літаки скинули бомби на металюрґійну фабрику поблизу Каїру; у цілковито знищеному будинку 70 осіб було вбитих, 49 ранених. Каїрська газета «Аль-Ахрам» каже, що розбита фабрика не продукувала ні яких военних матеріялів.

ЕДМОНТОНСЬКИЙ ОСЕРЕДОК НАУКОВО-ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ІНСТИТУТУ

ПРАВДА ПРО УКРАЇНУ (3)

проф. Тадей ЗАЛЕСЬКИЙ

Атляс. У книжці «Atlas of World History», Rand McNally Co., 1957, є також помилки.

Професорові Р. Палмерові з Прінстонського університету вислано з Едмонтону листа за посередництвом відділу КУК. У листі пишеться: «В наших руках — Ваш дуже цікавий атляс. Дозволимо собі звернути увагу на деякі історичні недокладності. Водночас подаємо деякі авторитетні джерела для майбутнього використання».

«У Вашому історичному атлясі Ви цілковито поминули історію українського народу. Він у Вас зазначений тільки на лінгвіністичній мапі Европи (мапа ч. 95), без якогобудь вияснення, звідки він там узявся і коли заселив цю територію? Київську Русь державу русинів (давніша історична назва українців) Ви звете Росією — «Russia», замість дати її правдиву слов'янську назву «Русь». Назва «Russia» вносить плутанину, бо під тією назвою кожен у наш час розуміє теперішню Росію. Чому не назвали її латинською назвою «Рутгенія» чи візантійською «Росія»? Племена, які є предками російського народу в теперішньому розумінні, об'єднались щойно 1147 р., коли могутність Київської імперії почала бліднути. В тому часі стрічаємо вже в тодішній Русі також назву «Україна», під роком 1187 (див. Іпатський літопис при згадці про смерть князя Володимира Глібовича Переяславського)».

На чотирьох сторінках машинопису подано короткий огляд історії і головну бібліографію.

Від професора С. Ялявіча з Берклі, Каліфорнія, прийшла відповідь: «Дуже радо прийняв Ваші зауваження щодо назви Росія і Україна в атлясі. Ваші пояснення я прочитав із зацікавленням і буду придержуватися Ваших вказівок у новому виданні атлясу...»

Прийшла теж відповідь від співавтора атлясу проф. Пальмера, керівника департаменту історії в Прінстонському університеті: «Дуже дякую за обширного інформаційного листа, який я і проф. Єлавіч хочемо належно використати у новому виданні нашого атлясу. Ви розумієте, що в такій стислій книзі не можна торкати усіх тем з відповідною мірою. У нас теж є певні недостачі в трактуванні східнобалтійських народів. Я вповні симпатизую з українською точкою зору».

Підручник історії. «The Story of Nations» (Henry Halt Co., New-York and Clark Irving, Toronto), 1953 — це середньошкільний підручник історії Европи. Там читаємо таке: «Українці у Західній Росії 1918 року пробували там збудувати незалежну державі зі столицею у східнопольському місті Львові. Цивільне населення Львова разом з жінками і дітьми оборонило місто, так що пляни українців пішли нанівець».

Спростування вислано від імени Осередку НТШ, вказуючи на цілковиту неточність як історичну, так географічну, а також на те, що ця справа цікавить передусім канадців українського роду.

«Питаємо: пощо подавати такі недокладності? Поляки напали на Західну Україну, коли українські війська вели криваві бої з большевиками. Боротьба за Львів повна легенд. Чому наші діти мають вивчати ті легенди, замість пізнати правдиві історичні факти? Історія мусить спиратись на правдивих історичних подіях».

Неточності і промовчування, які є в підручнику, вияснено на 14 сторінках машинопису. Лист кінчається проханням перевидати підручник.

Видавництво обіцяло звернутись до авторів підручника. Справа затягалась, і місцева шкільна влада відтягнула підручник зі шкільного вжитку.

Ще один підручник. У шкільному підручнику історії «Our European Heritage», (J. M. Dent and Sons, Toronto, 1962) теж не все було гаразд.

Відділ КУК вислав листа видавництву і міністрові освіти провінції Алберти. У листі кажеться: «Батьки учнів, що навчаються у вищих школах Алберти, особливо батьки різного етнічного походження, здивовані, бачачи великі історичні недокладності в підручнику, передовсім щодо історії Східної Европи. 45 мільйонів українців, нація з 1000-літньою культурою, оборонець Европи перед азійськими ордами, не заслужила собі навіть на згадку в тій книжці. Книжка під кожним оглядом знаменита, за винятком помилок і недостач на сторінках 275-290. Ви правильно подали, що з 200 мільйонів населення Росії тільки менша частина є москалями. Але Ви хибно твердите, що Київська Русь є первісною російською державою зі столицею Києвом та що, приміром, Ольга є російською княгинею».

«Ніхто не відмовляє російському народові деяких прав до Київської Руси, але історичні джерела говорять, що це була «Русь», а не Росія. Населення тієї держави звалось русинами, що підтверджене договорами Руси з Візантією вже в роки 912 і 944, а також нашими літописами з XI століття: «убьет или хрестьянина русин, или хрестьянин русина, да умрет» або з 1051 р.: «Въ лѣто 6559. Постави Ярославь Илариона митрополитом, русина».

«Ані предки росіян, ані ніхто з росіян ніде й ніколи не звались русинами, а в деяких околицях України ця назва збереглася аж до наших днів».

Лист наводить західні латинські документи з 11 і 12 століття, які говорять про «русинів» (Rutheni). Недавно проф. Б. Павлович з коледжу ім. Канізія в Боффало, Н.И., написав: «Твердження, нібито Київ і Київська Русь — колиска російської держави і народу, є царським блефом».

«Сподіваємось, що в найближчому виданні Вашої книжки будуть поправки й додатки, так що історія України покажеться в додатній перспективі. Це звільнить нас від неприємних пояснень нашим дітям, чому в історії Европи немає місця для 40-мільйонового українського народу, члена Об'єднаних Націй», написали автори листа.

Міністер Алборґ відповів: «Ваші листи з документами передано зацікавленим особам до уваги і праці над ними. Вони вивчають їх зі шкільним підкомітетом навчання історії. У найновішому виданні будуть пороблені поправки. Члени підкомітету вдоволені з тої процедури. Ви відповідним представленням справи осягнули головну ціль. Ви поставили в департаменті різко питання, що зміст шкільних книжок відбиває основне знання, оперте на наукових дослідах. Я ціню Ваше зацікавлення шкільною програмою і дякую Вам за гідне його представлення з Вашого боку».

Книжку в 1964 р. перевидано. Вже згадано в ній англомовне видання енциклопедії проф. Кубійовича. Зазначаємо, що сама вже згадка про цю енциклопедію в шкільному підручнику має своє значення.

Арештовані старшини балтійської фльоти

ІХ ДЕРЖАТЬ У ТАЛЛІНІ Й ДОПИТУЮТЬ

Три арештовані старшини совєтської балтійської фльоти пробувають тепер у в'язниці КГБ у Таллінї, повідомляє з СССР підпільна «Хроніка політичних подій, спростовуючи попередні, де в чому неточні вістки.

У травні 1969 р. у Палдіскі поблизу Таллінa (Естонія) і в Калінінграді (колишній Кеніґсберґ; тепер область у складі Російської СФСРеспубліки) арештовано трьох старшин фльоти: Ґаврілова, Косирєва й Парамонова. Їх обвинувачують в організуванні «Союзу боротьби за політичні права». Каґебісти знайшли в них друкарню, призначену для публікування нелегальної літератури.

Слідчі органи КГБ кажуть, що автором «Відкритого листа громадянам Совєтського Союзу», підписаного псевдонімом «В. Алексєєв», був Ґаврілов.

«Наскільки відомо, Ґаврілов держиться на слідстві міцно. Мабуть, завдяки зізнанням Косирєва, КГБ дійшов до висновку про зв'язок арештованих з Ленінградом, Москвою, Талліном, Риґою, Баку, Пермом і Хабаровськом».

Вечір Довженка в Манітобському університеті

У Манітобському університеті відбувся вечір, присвячений славному кінорежисерові й письменникові Олександрові Довженкові.

Були дві доповіді: Д. Глинка говорив про Довженка як режисера фільмів, а Х. Гнатів — про Довженка як письменника.

Довженко здобув світову славу, як кінорежисер, трьома українськими фільмами: «Звенигора» (1928), «Арсенал» (1929) та «Земля» (1930). Останній фільм, що був заборонений у СССР за життя Довженка, мав особливий вплив на молодих кінорежисерів того часу в Франції, Англії та Японії. Л. Джейкоб в «Історії американського фільму» (видання 1939 і 1947 рр.) назвав Довженка «першим поетом кіна». На світовій виставці у Брюсселі 1958 р. Довженко був визнаний одним з десятьох передових мистців у 60-літній історії фільму.

Совєтські жиди пишуть Підгорному

Три совєтські громадяни — У. Клеймер, Б. Борухович і Б. Шлаєн — написали Підгорному листа в справі вільного виїзду жидів із СССР до Ізраїлю. У СССР, кажуть автори листа, жиди не мають можливости одержати жидівське національне виховання й освіту.

У листі згадується виступ Косиґіна, який 1966 року в Парижі сказав, що члени жидівських родин, що мають рідних в Ізраїлі, можуть без перешкоди їхати туди.

Пов'язуються з Українським католицьким університетом

Члени Заповідника Маркіяна Шашкевича на недавніх загальних зборах, що відбулися у Вінніпезі, вирішили афілювати свою установу з Українським католицьким університетом у Римі для наукової співпраці.

Кураторія Заповідника ввійшла в наукові пов'язання з іншими українськими науковими установами та подібними установами інших народів. У бібліотеці й архіві Заповідника зберігається бл. 500 різних пам'яток і документів, що стосуються шашкевичіяни.

На зборах звітну доповідь зробив д-р Михайло Марунчак, а проф. Я. Рудницький, В. Матвіїв, Оленка Негрич, В. Записоцький, А. Курдидик дали доповнення. В час семирічної діяльности Заповідник видав 12 чисел збірника „Шашкевичіяна" і ти випуски «Бібліотеки Шашкевичіяни».

До редакційної колеґії «Шашкевичіяни» належать: М. Марунчак, Н. Курдидик і Р. Коваль. Створено Наукову Раду, до якої входять проф. М. Тершаковець, П. Ісаїв, В. Маркусь, Я. Рудницький, Б. Казимира та деякі інші.

На три роки вибрано кураторію, головою якої є о. Ол. Баран, а науковим секретарем — М. Марунчак.

На цю пору Заповідник збирає для українського католицького університету українські видання, опубліковані на терені ЗДА й Канади. «Йдеться — повідомляють з Вінніпеґу — не тільки про перші піонерські публікації, чи публікації, які появились між війнами, а теж про ті, які появилися після другої світової війни. Словом, приймемо кожний друк українською мовою, який появився в Канаді чи ЗДА. Приймемо теж видання іншою мовою, але тільки такі, які своїм змістом стосуються українського життя чи України. Приймаємо не тільки книжки, календарі, а теж брошури, часописи-річники, журнали, організаційні бюлетені тощо».

«Цей апель-прохання звертаємо головно до наших піонерів, які дорожили рідним друкованим словом, а тепер, серед різних обставин, не мають його кому передати. Також просимо всіх тих, що в своїх бібліотеках зберігають цінні дуплікати, як теж тих, які могли б такі видання організувати для цієї високої цілі».

«При надсиланні видань просимо подавати чітко імена та прізвища й адреси жертводавців. Кураторія Заповідника не тільки проголосить імена всіх жертводавців, а також підготовить окрему інформативну брошуру про зібрані видання та тих, які для цієї справи попрацювали».

«Надіслані видання будуть опрацьовані і скаталоговані фаховими силами та переслані до УКУ в Римі».

Листування та посилки адресувати: Markian Shashkevych Centre, 49 Euclid Ave., Winnipeg 4.

«ХРОНІКА ПОТОЧНИХ ПОДІЙ», Ч. 10

В Україні звільняють з праці, арештують

В Україні далі відбуваються арешти і звільнення з праці осіб, запідозрених у «неслухняності» совєтському режимові. Найновіше число підпільної «Хроніки поточних подій» подає такі відомості:

С. Бедрило. 20 червня 1969 р. в Києві арештували Степана Бедрила, співробітника Академії сільського господарства, і перевезли до Львова. Бедрилові закидають читання статтей про самоспалення В. Макуха та про спробу самоспалення М. Бреславського в лютому 1968 р.

КГБ пильно шукає кліше фотографій з таборів у Мордовії. Під Львовом у хаті матері С. Бедрила робили обшук і допитували матір та сестру.

У зв'язку зі справою Бедрила, ходять чутки, арештовано двох студентів Львівського сільсько-господарського інституту.

В. Ривак. Улітї 1969 р. у Львові арештовано Василя Ривака, співпрацівника Інституту суспільних наук, який 10 років тому вернувся зі ЗДА в Україну. Ривака ув'язнено за сконфісковану в одного з туристів на кордоні статтю з критикою совєтської національної політики. У тій статті, що її Ривак написав і вислав для друку до московської «Правди», він висловив своє розчарування з приводу мовної дискримінації й русифікації в Україні.

У Тернополі. У вересні 1969 р. відбувся в Тернополі процес проти десятьох молодих українців, яким закидали поширювання нелегальної літератури в справі подій у Чехо-Словаччині і щодо національної політики в СССР.

В. Мороз. 1 вересня Валентин Мороз, обвинувачений у написанні «Репортажу із заповідника імени Барії», відбувши присуд, був звільнений із в'язниці у Владимирі. Його відправлено до Івано-Франківського, де пробуває під наглядом.

П. Григоренко. Наприкінці жовтня 1969 р. генерала Петра Григоренка перевезли з Ташкенту до Москви до інституту судової психіятрії.

«Собор». Роман Олеся Гончаря «Собор», критикований і накінець засуджений і вилучений, появився в російському перекладі у «самвидаві».

Дві посилки. В'язні «виправно-трудових» таборів можуть одержувати тільки дві посилки на рік. Це розпорядження обов'язує від 1 листопада 1969 р., але й до того часу книжкові посилки, вислані торік улітї з України і Москви до мордовських таборів, повернулись назад.

БІБЛІОТЕКА НАШОГО УНІВЕРСИТЕТУ В РИМІ

Бібліотека Українського католицького університету в Римі поповнюється щораз новими книжками. На цю пору, каже повідомлення з Риму, університет має вже добрий варстат для наукової праці.

В університеті є теж музей церковного мистецтва.

200-РІЧЧЯ БЕТГОВЕНА

Німеччина підготовляється відзначати 200-річчя народження Людвіґа ван Бетговена (1770-1827). У Відні, де славетний композитор написав свої найкращі твори, буде окрема виставка і Бетговенівський фестиваль (всі дев'ять симфоній, опера «Фіделіо» та інші твори).

Бетговен народився в Бонні. Його дід був фляманського походження.

Нові археологічні знахідки в Єрусалимі

Нахман Авіґад, професор Еврейського університету в Єрусалимі, розкопав руїни, що є першим досі археологічним доказом знищення Єрусалиму 70 року після Христа.

Розкопи поблизу Муру плачу почалися 1967 року, коли ізраїльські вояки зайняли стару частину міста, що належала раніш до Йорданії. Досі відкрито дві старовинні кімнати, з яких одна була аптекою, а друга — столярською майстернею.

Всі знайдені монети — з-перед 70 року.

Головним джерелом про знищення Єрусалиму римським військом є тогочасний історик Йосиф Флавій.

Доведіть Ваш одяг до сьогоднішнього стилю
AMSTERDAM TAILORS LTD.
Едмонтонський осередок для перерібки одягів
Переводимо перерібки всякого роду.
214 UNION BUS DEPOT
10202 - 102 St. EDMONTON, Alta Ph.: 424-9810

Німецький ресторан у баварському стилі
Якщо хочете провести мило вечір при звуках добірної орхестри та з'їсти смачні німецькі страви, як віденський шніцель, білі мюнхенські ковбаски, гарно присмаженого пструга чи струдель з яблик та інші того роду страви, відвідайте наш ресторан, який уряджений в оригінальному мюнхенському стилі.
Поручаємо теж европейські горілки, вина та смачні німецькі пива.
Відкритий від понеділка до п'ятниці від год. 5-ої попол. до 1-ої в ночі. В суботи від год. 1-ої попол. до 1-ої ночі.
HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., EDMONTON

УВАГА! НОВА АДРЕСА! УВАГА!
ФУТРА
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ
35% ЗНИЖКИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave — (REAR) — Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

МОТРЯ

Історична повість (133)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Ближчі гетьманські люди добре знаючі його вдачу, розуміли, що старшини даром пробують добити з нього те, що він виключно для себе ховає. Тому то й відійшли набік.

* * *

— Кочубеєві знаки! — шепнув нараз Орлик.

— Василь Леонтієвич іде!

— А, може, Любов Хведорівна?

— Може, обоє разом?

— Ось і комедія готова.

Войнаровський доложив гетьманові про приїзд. Гетьман сподівався, що Кочубеєві сани заїдуть на подвір'я, куди звичайно заїздив Кочубей, бо він до гетьмана на годинку не прибував. Тому туди і пішов йому на зустріч.

Тим часом сани спинилися перед ґанком, вилізла Любов Хведорівна, скинула в передній свою верхню шубу й увійшла до світлиці.

— Христос раждается! — сказала, гордим поглядом обкидаючи зібраних.

— Славім його, — відповіли старшини.

— На старшинську раду попала? — спитала Любов Хведорівна. Її заспокоїли, що старшинської ради нині нема.

— То дуже жаль, бо в мене до неї діло є. Приходжу жалуватися на сором, якого нам завдали, на обезчещення нашої чесної хати, на пірвання доньки!

Сказавши це, визиваючо глянула кругом: «Ну; і що зробите мені? Не боюся ні вас, ні вашого гетьмана!» — говорила очима.

Її слова впали поміж старшин, як бомба. «Що собі тая жінка гадає? Вона ж обиджає не тільки гетьмана, але й їх. Це ж нечуване, щоб жінка впадала на старшинську раду з жалобою на гетьмана.

Прилетів до неї Орлик. — Ваша милість забувають про тую шану, яка належиться гетьманському дворові.

— Хто хоче, щоб його шанували, хай перше шанує сам себе.

— Числіться зі словами! — почав, зриваючися з місця Кожухівський.

— Ого! А це відколи в нас на Україні такі політичні панове завелися? Не забувайте, що я жінка, дружина товариша і числіться теж зі словами!

— Гетьмана нашого навіть жінці генерального судді обиджати не дозволимо!

— А відколи ж воно обидно доходити свого права й справедливости? Невже ж Кочубеїв вільно обиджати безкарно?

Апостол став між Кожухівським і Кочубеїхою. — Ваша милість, моя зацна сваха, непотрібно бентежаться. Та тут не трибунал. — Взяв її за руку й повів у верх залі, де стояла з високою спинкою канапа. Попросив сідати, а сам, стоячи біля неї, вговорював її, щоб не перетягала струни. Який уважливий гетьман, і до жінок ввічливий, але ж і йому не вільно давати себе безкарно обиджати, бо він гетьман...

* * *

Про вовка промовка, а вовк тут. Відчинилися одні, другі двері і ввійшов гетьман.

Побачивши Любов Хведорівну, здивувався дивом великим, але, як чоловік вельми в світі бувалий і до форм товариських змалку звичний, затаїв у собі це здивування і привітав гостю, ніби між ними нічого і зроду не бувало.

Присунув фотель і сів напроти неї.

Апостол подався в залю. Старшини не хотіли бути свідками немилої розмови. Зразу стали тамірно балакати з собою, а потім незамітно гуртами висувалися до сусідніх кімнат.

Любов Хведорівна поправляючи складки свого, суто золотом перетиканого жупана, почала: — А я, отсе, приїхала по Мотрю.

— Як то по Мотрю?

— А так, що хочу забрати її з собою. Доньці, поки вона не віддасться, найкраще в батька й мами.

— Це залежить від батька й мами, — відповів спокійно гетьман.

— А може й від доньки?

— Діти бувають такі, якими їх виховають батьки.

— Не будемо перечитися, — заявила Любов Хведорівна, — хочу, щоб Мотря їхала зі мною.

В очах гетьмана спалахнув вогонь. Але він зараз погасив його. Всміхаючися злегка і обертаючи ісмарагдовий перстень на пальці відповів: — Нема такого чоловіка на світі, щоб йому все ділялося так, як він хоче.

Любов Хведорівна нервово кинула собою на канапі. Гетьман і собі поправився на фотелю. — Невигідно вам сидіти? — спитав.

Любов Хведорівна злобно глянула на нього.

— Старі меблі не все для нинішніх людей вигідні, — говорив гетьман дальше. — Може перейдете на іншу канапу? Будь ласка.

Спасибі. Не треба. Недовго буду таяти милість вашу. Прошу казати Мотрі, щоб збиралася в дорогу.

— Куди?

— Туди, куди повезе її мати.

— В манастир?

— А хоч би і в манастир.

— Ні, в манастир Мотря не поїде.

— Як же це так?

— А так, що вона туди їхати не хоче, а раз Мотря віддалася під мою протекцію, так я їй кривди вчинити не дозволю.

— А батьківська влада?

— А гетьманська повага?

* * *

Чути було, як горів у комину огонь.

Пронизливі очі Мазепи сверлували злобні зіниці Кочубеїхи. Вона болюче відчула цей погляд і спустила повіки.

Мовчанка тривала віки. Гостя почула перевагу хазяїна хати. Жалувала, що переступила його поріг.

— Як же тоді буде? — спитала, не підносячи повік.

— Як Бог дасть і так, як годиться, щоб кривди ніякої нікому не було.

— Ми вже й без того покривджені сильно.

— Не з моєї вини.

— З чиєї ж тоді?

— Спитайтеся совісти вашої, пані?

— В кожного чоловіка своя совість власна, в декого її і зовсім нема.

— Ці слова, будь ласка, заберіть назад, я їх не приймаю.

Кочубеїха закусила зуби. Їй хотілося підняти бучу, кликати старшин, обвинувачувати старого женолюба, називати його насильником і деспотом лукавим, але гетьман своїми очима обезсилював її і приковував до місця. Не знаю, що їй робити. Чула, що потерпіла погром. Але тільки нині. Любов Хведорівна зброї не складає і з місця бою соромно не втече.

— Значиться, на Україні, — почала, — вже родителі над своїми дітьми ніякого права не мають.

— І на Україні родителям над дітьми знущатися не вільно.

— Але поривати їх вільно?

Гетьман встав.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ПЛАЧ МАТЕРІ (З МОЇХ ЙОРДАНСЬКИХ ВІДВІДИН)

На схилку свого віку, по трудних пережитих роках за кращу долю своїх дітей, заплакала мати. Тепер, у добробуті своїх дітей, вона плаче. А таких стареньких матерів з наболілим серцем — тисячі.

Зажурена, похилила свою голову в глибокій задумі. Для кого я все це придбала? Чи мій син, моя доня буде жити лише тим матеріяльним дорібком, що ми з чоловіком придбали, а духові надбання народу, що я хотіла передати їм, пропадуть? Невже я не мати, що навчала? Невже я була тільки рабиня, що мала скінчити чорну роботу і тепер мене цураються мої таки діти? Невже я зле вчила їх любити своє рідне? Моє бажання з чоловіком було мати дітей, бо ми хотіли по собі лишити насліддя, щоб наші сини і доні жили для свого народу. Невчена я. Тому, може, не вміла передати тієї любови до свого народу. Думала не раз, що моя дитина вивчиться, зрозуміє, як треба любити своє, ще й мене цим потішить.

А діти мої цураються свого рідного, яким я так дорожила, бо це давало мені снагу жити. Тепер, уже на відході, хто скаже слово над моєю домовиною: українське слово, слово мого народу? Не хочу, щоб мої діти примушували священика говорити по-англійськи про мою смерть, бо внуки не знають моєї мови. Як боляче, що відійду і слід по мені загине.

Невже невдячних дітей я привела на світ, щоб з мене сміялися і мене зневажали, тому що я українка? Що злого я вчинила своїй дитині, що вона цурається моєї мови, мене цурається?

Чи плач мій зворушить мою дитину? Чи вона знає, що я сумую? Гарні в мене діти і розумні; тільки до свого рідного чомусь байдужі.

Що ж мені діяти, старій людині, коли вже й сили немає? Мені здається, все глухе на мій плач. Лише часом думка-мрія прийде, що Бог зішле когось, щоб розбудив і запалив моїх дітей і тисячі таких, як вони, щоб пошанували рідну матір і рідну спадщину.

Жила і думала не раз: буде краще. І вірю, що діти мої пройдуть непевний шлях і таки відродиться мій нарід, відродиться наша українська духова сила. Дивно мені: є в нас різні фахівці, люди з досвідом життя і з високою освітою. Чому вони не кажуть своєї думки? Може, якраз поможе.

Умру я, але хочу, щоб жили мої діти і мої внуки тут, у Канаді, з роду в рід, з прізвищем українським, у роді українськім.

Кличу до матерів: кого ми по собі лишаємо? Чи й нам байдужа доля свого народу в Канаді? Ні, не байдужа, жити лише як знаряддя для когось іншого — це сором для нас, що не вміли виховати своїх дітей. Краще було б їх у світ не вводити, ніж бачити, що не вміють жити з піднесеним чолом.

Стара я, спрацьована. Хотіла пишатися дітьми своїми серед народу свого. І, поки зійду з цього світу, щоб здати звіт зі свого життя перед Творцем Всевишнім, прошу дітей своїх: потіште мене тим, що віри своєї, обряду свого, звичаїв та мови вашої мами-українки не відцураєтеся. Я вас щиро любила; за цю любов хочу вашої любови. А пошануєте мене, коли збережете все своє рідне, українське.

Це є бажання однієї старенької української матері в Канаді.

Мондер **о. И. Кончак ЧСВВ**

ПОВІСТЬ ДРУКУВАТИ

Радить п. Ів. Шевчук («УВ», 12 лютого) друкувати радіодоповіді, принайменше цікавіші з них. А як бракує місця, то перервати друкування повісти «Мотря». Це — каже — непотрібне.

Пропозиція щодо радіопередач добра, але, борони Боже, не коштом нашого великого історичного минулого, як шановний автор, не подумавши добре, написав.

Гай Прері **М. Поріцький**

НА ЩО ЧЕКАЄМО?

Здається, ще ніколи, як тепер, Українська Католицька Церква не була предметом такого великого зацікавлення з боку її вірних, з боку тих, хто не належить до неї, але радіє її успіхами і боліє невдачами, і з боку тих, що до неї ставляться малоприхильно, неприхильно і навіть вороже.

Головною причиною зацікавлення Українською Католицькою Церквою є обставина, що її авторитет зріс завдяки її духовому Батькові Блаженнішому Йосифові, верховному архиєпископові і кардиналові. Проте не раз у нас виглядає так, що й ми самі не знаємо, яку неоціненну особу Господь нам прямо чудесним способом післав. Вже сама його поява серед нас по стільки роках каторги повинна зібрати наші зусилля і думки довкола цієї найдостойнішої, найдорожчої нам, українцям-католикам, особи...

Синод єпископів з вересня — жовтня 1969 р. ухвалив майже одностайне рішення (тільки митрополит Сенишин відсторонився від рішень синоду) про помісність нашої Церкви і подав Вселенському архиєреєві формальну заяву в справі створення патріярхії. Чекаємо формального затвердження. Але нема ніякої перешкоди, щоб ми вже тепер діяли і відносилися до свого патріярха так, як добрі діти — до свого доброго Батька. Владики, учасники синоду, повинні дати відчути нам, вірним, що хоч ще не формально, але фактично вже маємо патріярший устрій у нашій Церкві і патріярха Блаженнішого Йосифа.

Не складаймо дешевих заяв про те, що ми завжди були й будемо за патріярхію, але діймо так, щоб наші вчинки самі свідчили про те, що воля нашого патріярха — це воля «Післаншого його». Маймо віру, що корабель УКЦеркви, на бурхливих водах сучасного життя, повного небезпечних, підводних скель, наш патріярх Йосиф Сліпий випровадить на спокійне плесо Божого царства на землі.

Едмонтон **Іван Хома**

ЗАЯВА МИРЯН СТЕМФОРДСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

Підтримують рішення синоду

Миряни Нюарку, Ірвінгтону, Мейпелвуду у стейті Ню Джерзі на недавньому зібранні ухвалили резолюцію, в якій роблять заяву підтримки рішенням єпископів Української Католицької Церкви.

«Будемо далі змагати до збереження ідентичности й українського характеру помісної УКЦеркви та до її завершення в патріярхаті. За здійснення тих вимог будемо змагатися всіма доступними леґальними засобами, включно з організованою фінансовою акцією, та зобов'язуємося матеріяльно підтримувати незаможні частини УКЦеркви через єпископсько-синодальну установу «Фонд Церкви в потребі».

«Радісно вітаємо визнання єпископським синодом потреби участи мирянства в діяльності УКЦеркви. Очікуємо, що слідом за цим, таку потребу визнають усі наші єпископи в своїх єпархіях і підтримають заходи до створення одної централі: Ради українських католицьких мирян, на базі виборного представництва від усіх мирянських організацій».

«Висловлюємо признання Церковній раді секретаріяту СКВУ за її працю для осягнення повної взаємної толерантности і гармонійного співжиття між українцями різних віровизнань (православними, католиками та протестантами), зокрема за оборону української культури й українських Церков, переслідуваних займанцями України».

На зібранні мирян Стемфордської єпархії рішуче осуджено «всякі внутрішні і зовнішні спроби порушувати правопорядок Української Католицької Церкви».

ПОСОЛ ВАСИЛЬ ТОМИН ПРО

Добрі і погані школи в Едмонтоні

(ю. к.) У дискусії над троновою промовою виступив з довшим словом теж посол едмонтонської округи Норвуд Василь Томин, заторкуючи багато проблем.

Передусім він підтримав лідера опозиції П. Лоґіда в його обороні монархічних основ канадської держави. Щодо цього він зайняв те саме становище, яке колись заступав і пок. Антін Глинка, вважаючи монархію і систему канадської демократії ідентичними поняттями. Підтримуючи в цьому лідера опозиції, посол Томин критикував і його, і його консервативних колеґ у багатьох інших відношеннях, зокрема в тому, що лідер опозиції засуджував швидкий ріст двох міських центрів Алберти: Едмонтону і Калґарі.

«Що можна в цій справі зробити? Чи скеровувати людей деінде, скажім, до Ню Саренти?» не без іронії питав В. Томин.

Головну частину своєї промови заслужений український парляментарист присвятив шкільництву. Він, колишній учитель, з тугою згадував давні часи, коли вчителі виявляли багато відповідальности, займаючи не тільки педагогічні посади, але й посади сторожів. В одній шкільній кімнаті, — казав В. Томин — вчилося понад 50 учнів від 1-го до 8-го «ґрейдів». Було тільки дві мітли, якими вчитель замітав клясу, проте — не було нарікань з боку вчителів.

Переходячи від спогадів до дійсности, посол Томин повідомив, що він недавно досліджував стан міських і підміських шкіл і був уражений нерівністю освітніх можливостей: «Я ніколи не знав, що старші школи мають такі недостатні засоби й обладнання, що, без сумніву, ставить міських дітей у набагато гірше становище».

Коли такий стан потриває довше, то ще більша буде шкода для дітей, що ходять до таких старих шкіл, — твердив посол Томин.

«Мені завжди здавалося, що Едмонтонська публічна шкільна рада має однакове зобов'язання до всіх шкіл своєї системи, проте в дійсності так воно не є. Нерівність така очевидна, що неможливо її не побачити. Пересічні батьки, що мали нагоду оглядати нові школи, приходять до неминучого висновку: нові школи мають усього забагато, а старі — замало.

Промова Василя Томина найшла відгук в албертській щоденній пресі: „Калґарі Албертан" (двічі), „Калґарі Геральд" і „Едмонтон Джорнал, що, як відомо, не ставиться прихильно до ветерана Соціяльно-кредитового руху. До речі, крім посла Томина, є ще тільки один, що був вибраний 1935 року.

ПОТЕРПІЛІ БРАТИ В ЮГОСЛАВІЇ

Статистика (взята з «Ґлас Конціла», Загреб; «ВУС», Загреб; «Хрватскі ґлас», Вінніпеґ) каже про землетрус у Баня Луці: 2,649 тяжко пошкоджених будинків; 80% — непридатні на мешкання; 30,000 мешканців мусіли покинути свої доми. Вбитих людей було тільки 19; зате ранених — 1,117. 950 родин живе в стодолах; 1,500 родин — у трейлерах; 1,000 родин — у гаражах.

Землетрус захопив околицю на 70 миль. У тій околиці є сім українських парафій! Там наші брати, сестри; там українські діти! Це нащадки поселенців, що 70 — 80 років вийшли зі західноукраїнських областей і поселилися в Боснії з надією на краще життя. З такою ж надією ми поселилися в Канаді!

Між потерпілими в Югославії є наші брати. На них, що пережили дві світові війни, впало тепер нове нещастя. Наш обов'язок — допомогти їм!

Єпископи Західної Німеччини дали 57,000 долярів на допомогу потерпілим від землетрусу в Югославії. Допоможім ми — українці нашим братам — українцям!

Мала колонія в Тандер Крік, Саск., що має тільки 10 членів, уже склала 100 долярів. Округа Свифт Коррент, де за статистикою є 52 наші родини, склали 430 дол. Ніхто не збіднів, а рідним братам помогли.

Українці Канади, від усіх вас потерпілі брати ждуть допомоги й порятунку.

о. Л. Рамач

Свифт Коррент, Саск.

СЛУХАЙТЕ РЕЛІГІЙНИХ РАДІОПЕРЕДАЧ

Дві найближчі релігійні радіопрограми будуть присвячені таким темам:

2 березня: Чи справжній діялог?

9 березня: Шевченко — християнин.

Українські радіопередачі Централі Едмонтонської єпархії пересилає французька радіостанція в Едмонтоні щопонеділка о 9-ій годині вечора.

Вісті з Едмонтону

Хор «Дніпро» пожвавлює працю

(і. х.) Хор «Дніпро», крім різних виступів поточного порядку (участь у музично-хореографічній імпрезі школи танців п. Ч. Куця, участь у концерті в честь Шевченка тощо), найближчим часом приступає до інтенсивної праці над мистецьким оформленням колядок, які має в пляні награти на довгограйну платівку. Це вже буде другий випуск хору.

Першим випуском була платівка з десятьма піснями, яку випущено на весні минулого року. На чепурній обкладинці — світлина хору в природних кольорах: хористи в синіх жупанах, золотих поясах, червоних шараварах і жовтих чобітках. На зворотній сторінці поданий зміст платівки з коротким поясненням пісень англійською мовою, світлина диригента Р. Солтикевича і коротенька інформація про хор.

До збірки ввійшли такі пісні: «Живи, Україно» М. Гайворонського, «Встає хмара» К. Стеценка, «Ой по горі» М. Лисенка, «Ставок заснув» аранж. Д. Котка, «Над Прутом, у лузі» І. Воробкевича, «Через поле» аранж. Д. Котка, «Сонце гріє» аранж. П. Потапенка, «Котилася ясна зоря» М. Лисенка, «Ой літа орел» К. Стеценка і «Де Сян і Славута» — М. Кречка — аранж. Р. Солтикевича.

Платівка і зовнішнім виглядом, і високого рівня виконанням пісень заслуговує на увагу. Хто ще не має тієї платівки, напевно буде вдоволений, коли її придбає. Це, зрештою, загальна оцінка тих, хто вже набув її.

Щодо другого випуску, то хор повинен наполегливо працювати, щоб платівка колядок під вокально-мистецьким оглядом вийшла ще краще, як перша. Вже з початком лютого хор узявся до інтенсивної праці, щоб награвання платівки закінчити до травня.

Поряд із цим хор буде працювати над програмою окремого концерту в Едмонтонському університеті. Концерт мав би відбутися восени. Він буде получений з однотижневою виставкою музичних творів українських композиторів в одній із заль університетської бібліотеки.

Хоч намічена праця буде вимагати чимало праці, зокрема точної і в повному складі участи хористів у пробах, все ж управа хору рішилась на ще один, надзвичайно важливий крок, а саме організувати мішаний хор, брак якого в Едмонтоні дуже відчувається. Це буде також незалежний хор, заснований на понадвизнаневій і понадгруповій базі.

Від імени управи хору маю шану просити людей доброї волі, доброго голосу й охоти, зокрема молодих, включитися в працю хору, для продовжування українського хорового мистецтва і корисної роботи на добро української громади і її доброго імени. Спільними зусиллями можемо добитись надзвичайно цінних здобутків, тим більше, що маємо між собою високої якости суспільно-громадську людину, ентузіяста хорового мистецтва, що вже довгі літа безкористовно працює і, віримо, буде працювати для ідейної української громади. Ним є диригент п. Роман Солтикевич.

Вибирають церковний комітет

ПАРАФІЇ ПРЕСВЯТОЇ ЄВХАРИСТІЇ

Річні загальні збори парафії Пресв. Євхаристії відбулися 18 січня.

На предсідника зборів обрано п. Й. Щербанюка, а на секретаря — В. Духнія.

Секретар А. Пилипів, який прочитав протокол минулорічних річних зборів, подав також звіт. В минулому році церковний комітет відбув дев'ять сходин, на яких обговорювано біжучі парафіяльні справи.

Скарбник Т. Раско подав (видрукований на осібній картці) докладний фінансовий звіт за 1969 рік: приходів було $17,866.61, розходів — $15,370.79 (морґедж 6,-857; душпастирі: $2,490.00; резиденційні видатки: $1,-470.00, єпископський катедратик $705.60; вода 491.32, ґаз і світло $657.51; двоособова кімната $525.00 та інше). В касі залишилося $2,-496.32.

Парафіяльна церква має ще довгу $42,642.04.

Голова П. Головатий, звітуючи, подав, що вся увага комітету була звернена на сплату довгу та покриття інших видатків. Комітет допомагав відділові ЛУКЖ у проведенні кіоску в час Едмонтонської виставки.

Парафіяни в минулому році подарували деякі речі до церкви: свічники — п-ство П. і М. Головаті коштом 50.-00, ікону Пресв. Євхаристії на тетрапод, спроваджену із Атен, п-ство В. і Н. Духнії, коштом $250.00, покриття на артос з Атен (50.00 дол. — п-во Е. і К. Кардинали, жарівки до свічників — п. Ю. Варава — коштом 20.00 дол.

Перероблено й викінчено іконостас, за що відділ ЛУКЖ заплатив 2,000.00 дол. майстрові п. Б. Стефанову.

Голова комітету подякував парафіянам та організаціям парафії за гарну співпрацю з церковним комітетом.

П. Я. Клодій інформував про хід будови Дому пенсіонерів, який вже майже готовий.

О. парох Я. Федуник подякував голові п. Головатому та управі за успішну працю і подав пропозицію відзначити п. Головатого почесною грамотою, що збори прийняли рясними оплесками.

На 1970 рік обрано церковний комітет у такому складі: голова — М. Кітура, кол. голова — П. Головатий, заступники — Е. Кардинал, В. Бойчук, секретар — А. Пилипів, скарбник — Т. Раско, члени управи — голова відділу ЛУКЖ п-і И. Кулеба, голова відділу БУК В. Духній, голова Дому пенсіонерів Я. Клодій і всі колишні голови церковного комітету: И. Щербанюк, М. Страшок, Т. Раско, П. Головатий, Я. Клодій; соціяльний комітет: Ю. Варава, М. Кулеба, П. Гук, В. Духній, Я. Семків, Я. Семків, Г. Мидляк; комітет для справ виставки: В. Бойчук, Я. Клодій, С. Костів, А. Крокош, М. Гіжовський, Е. Полок, Р. Сліпчук; контрольна комісія: д-р М. Снігурович, інж. Ю. Чорнодоля, С. Костів, С. Нагуляк; номінаційний комітет: о. Я. Федуник, И. Щербанюк, М. Страшок, секретарка відділу ЛУКЖ М. Даскавич, секретар БУК С. Нагуляк і секретар Дому пенсіонерів Г. Мидляк; телефонічний комітет: В. Бойчук і С. Нагуляк; диригент-дяк: Е. Єлиняк; дяк: А. Хомляк і помічники: М. Кітура, д-р М. Снігурович, Гр. Порохівник; церемонієри: Гр. Порохівник, Г. Мидляк і Р. Сліпчук; братчики: Р. Сліпчук, Я. Кучмак, В. Чимишин, Г. Мидляк і С. Кемпінський; таца: В. Бойчук, М. Кітура, П. Гук, М. Куліба, П. Петрів, П. Марисюк, П. Кулій, Я. Семків, Е. Кардинал, М. Страшок, П. Головатий, И. Щербанюк, Ю. Чорнодоля, Т. Раско; механіки: П. Кулій і М. Паскоський; кореспонденти: Г. Якимечко, Ю. Варава.

Душпастирями є о. Я. Федуник і о. д-р М. Сопуляк.

Предсідник зборів п. И. Щербанюк, привітавши нового голову й управу, передав дальше провадження зборів новообраному голові п. М. Кітурі.

Збори прийняли пропозицію о. пароха, щоб усі колишні голови входили від парафії в склад допоміжного комітету Дому пенсіонерів. Обговорення біжучих справ парафії відложено до перших сходин. Сходини відбуваються першого понеділка кожного місяця.

Почесною грамотою відзначено довголітнього голову церковного комітету і будівельного комітету Є. Кардинала.

В. Духній, секретар зборів

ЩО, ДЕ, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 22 лютого:

о 2.30 попол. в авдиторії школи ім. Вікторії: «Пісні і танці України» старанням філії УНО.

* * *

о 3 год. попол. в залі катедр. парафії св. Йосафата: загальні збори відділу ЛВУ.

• • •

4.30 — 7.00 попол. в Культурнім центрі св. Василія, 10819 - 71 авеню, ЛУКЖ тієї парафії влаштовує українську вечерю.

* * *

Середа, 25 лютого:

о 8 год. веч. в залі катедральної церкви св. Йосафата: річні загальні збори Української католицької кредитівки в Едмонтоні (нагороди вступу в сумі 50.00 дол. будуть жеребковані).

* * *

Неділя, 1 березня:

2.30 попол. в залі катедральної церкви св. Йосафата: загальні збори СУМ.

* * *

Неділя, 8 березня:

о 3-ій год. попол. у школі Пресвятого Серця, 108 авеню і 96 вулиця: День української культури, імпреза для відзначення 20-річчя СФУЖО, заходами жіночих організацій: ЛУКЖ, ОЖ ЛВУ, ОУК і Гуртка книголюбів.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street

EDMONTON 16, Alberta

CREDIT FONCIER

тепер платить 9%

Основана 1880 р.
Майно $221,000.000.00
Капітал та резерви $43,000,000.00

2 - 5 річні дебенчерс
8¾ — 1 річні дебенчерс
Проценти платимо що пів року чеком.

Пишіть до:
CREDIT FONCIER
10275 - Jasper Ave.
EDMONTON, Alberta
або телефонуйте на ч.: 422-1145
Член Canada Deposit Insurance Corporation

ТАКОЖ
8¾ — 1 - 5 річні дебенчерс СКЛАДАНИЙ процент (піврічно)

Найменша сума $500.00

24 Загальні збори

УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ КРЕДИТІВКИ

в Едмонтоні

в і д б у д у т ь с я

в середу, 25 лютого ц.р., о 8:00 год. вечером

у залі під катедрою св. Йосафата

при 108 аве. і 97 вул.

з таким порядком нарад:

1.: Відкриття й вибір президії;
2.: Відчитання протоколу з останніх заг. зборів;
3.: Звіти управи, Позичкового комітету та Провірної комісії;
4.: Дискусія над звітами;
5.: Одобрення діловодства;
6.: Признання дивіденди за 1969 рік;
7.: Вибір вибулих членів управи, Позичкового комітету та Провірної комісії;
8.: Різне й закриття.

Проситься членів прийти громадно на збори, вислухати звітів, продискутувати їх та вибрати нову управу на новий рік.

НА ЗБОРАХ БУДУТЬ **ВИЛЬОСОВАНІ 5 НАГОРОД ВСТУПУ НА СУМУ 50.00 ДОЛ.** для членів, що **точно** являться на зборах. Тому ще раз просимо взяти живу участь у загальних зборах.

Управа Кредитівки

ВИНАЙМАЄМО

НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ

на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)

12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

СКІЛЬКИ НАС?

Скільки українців у Канаді? Невідомо. Чи їхня кількість зменшується? Теж невідомо.

За переписом населення Канади 1961 року українська етнічна група має трохи більш як пів мільйона людей. З того часу до Канади прибуло багато італійців, які на цю пору є четвертою групою, після британців, французів і німців. Українці, отже, опинилися на п'ятому місці. Опинились таки справді чи тільки в статистиці?

Українців-католиків у Канаді — менш як 200,000. Так каже перепис населення 1961 року. Перепис населення 1951 року подав трохи більше число. Отже, кількість українців-католиків не зростає, а падає? Може, так, а може, ні. Дехто приймає офіційну статистику, дехто висловлює сумніви щодо неї. Нема певних даних, що українців у Канаді — 600-800 тисяч, однак і статистику, що подає пів мільйона, теж не треба вважати за зовсім певну.

Критерії статиситчного бюра не завжди були точно визначені. Перепис населення в різні роки робився різно, і деяких помилок, раз затягнених пером, не вдалося витягнути навіть волом пізніших переписів. Плутанина з «австрійцями», «поляками» і «росіянами» всім аж надто відома.

Сенатор Павло Юзик, який тепер є професором історії в Оттавському університеті, опублікував дві книжки: про українців Манітоби (1953 року) і про українців Канади (1967 року). Збираючи матеріяли, прийшов до пересвідчення, що не варто дуже покладатися на офіційну статистику, бо вона в деяких випадках, очевидячки, сумнівна або таки фальшива. Щоб сюди внести трохи більше світла, не вистачить ждати вислідів нового перепису 1971 року; треба зробити критичний статистичний огляд на підставі матеріялів, які є тепер і незабаром будуть.

Канадська Рада (Кенада Кавнсіл) дала 14,500 долярів Оттавському університетові й обіцяла ще дати на статистичну працю про українців Канади протягом 80 років: від 1891 до 1971. Цією працею керує сен. Юзик, що має десятьох співпрацівників, між ними — двох відомих фахівців: д-ра В. Дарковича і д-ра Ів. Теслю.

Новий статистичний огляд української групи Канади подасть не тільки загальні числа, а теж статистичну аналізу різних ділянок життя й діяльности українців Канади протягом 80 років. Книжка принесе цікавий матеріял для багатьох канадців, зокрема дослідників. Сенатор Юзик каже: «Книжка появиться в таку добу канадської історії, коли питання мови, прав культури і державної єдности обговорюються й перевіряються. Книжка дасть більші і ліпші статистичні дані про одну з етнічних турп, з яких складається Канада, і водночас подасть порівняльну статистику всього населення. Таким чином, загальна публіка одержить джерело інформації; це дасть теж основні відомості для дослідників етнології та інших соціологічних наук».

Сенатор Юзик сподівається, що ця праця буде закінчена в грудні 1973 року. Потім почнеться підготова до публікації. Сподіваємося, що й до того часу головні висліди будуть оголошені чи принаймні подані до відома. Тоді знатимемо, скільки нас і що, власне, з нами діється.

Дослідницькій групі бажаємо успіху. Керівник цієї праці вже заслужив на добре слово, а Канадська Рада — на слово подяки.

ПИЛИ ЗА СТАЛІНА, П'ЮТЬ І БЕЗ СТАЛІНА

Багато гострих статтів проти п'яниць з'являється останнім часом в українських підсоветських газетах. Колись пили люди за здоров'я Сталіна. Тепер за Брежнева не п'ють — п'ють за власне здоров'я. Це, звісно, на здоров'я не виходить.

Н. Приходько, головна редакторка журналу «Радянська жінка» вмістила в газеті «Радянська Україна», (11 лютого) прикру інформацію про пияцтво жінок. Авторка наводить «ганебні випадки», далі картає, потім закликає до «заходів» і накінець кінчає сумовитим висновком про «лихо давнє і сьогочасне, яким є пияцтво».

Висновок цей сумний найбільше через те, що лихо сьогочасне, здається, куди більше за лихо давнє. Були пияки в Україні, коли ще не було советської влади. Немало пияків у країнах, де нема советського режиму. Не дивно, що і в СССР є пияки. Однак дивно, що в тій «найпередовішій» країні світу, де пияцтво колись було офіційно визнане за «пережиток» капіталістичної доби, після пів сторіччя нового ладу горілка ллється, як ніколи раніш.

Повідомляють про смерть черниць василіянок

В Осіску, в Югославії, 14 грудня вмерла черниця василіянка Василія (Вероніка) Сивч, 75 років. Вона була уроженкою Руського Керестура (Бачка, Югославія). 1912 року вступила до манастиря в Яворові (Західна Україна).

Мати Клавдія, архимандриня василіянок, водночас подала до відома, що на засланні померли: мати Моніка Полянська (†1951) — ігуменя у Словіті і Підмихайлівцях; мати Магдалина Гуменюк (†1953) — ігуменя в Чехо-Словаччині; мати Ігнатія Слободян (†1958) — засновниця манастиря в Суховолі; мати Володимира Ладан (†1958) — ігуменя в Словіті; мати Віра Слободян (†1963) — ігуменя львівського манастиря.

Блаженніший Иосиф, верховний архиєпископ і кардинал, 5 лютого у соборі Святої Софії в Римі відправив заупокійні богослуження.

ЗАКРИЛИ ЦЕРКВУ

У місті Колянче поблизу Новосибірська місцева влада закрила православну церкву нібито з уваги на небезпеку пожежі.

Вірні, щоб виконати приписи протипожежної безпеки, викопали криницю. Це не допомогло. Місцева влада зірвала баню на церкві, при чому був убитий п'ятирічний хлопчина.

Підпільна «Хроніка поточних подій» повідомляє, що, замість церкви, вірним дали до розпорядження «малий дім молитви».

Розвал московської імперії

СОВЄТСЬКИЙ ІСТОРИК ПЕРЕДБАЧАЄ, ЩО ЦЕ СТАНЕТЬСЯ ДО 1984 РОКУ

Андрій О. АМАЛЬРІК

Автор цього нарису Андрій Олексійович Амальрік — історик, драматург, перекладач, будівельний робітник, колишній в'язень, потім листоноша в малому селі. Це лишає йому досить часу, щоб, як він сам каже, вирощувати огірки та помідори, «терпеливо чекаючи нового арешту».

Амальрік був виключений з Московського університету в 1963 р. за «неправовірні» погляди на вплив варягів. В 1965 р. був засланий на Сибір за поширювання «антисоветських і непристойних п'єс». Вернувшися до Москви, працював журналістом, але за прилюдну критику британської політики в Біяфрі, з журналіста став листоношею.

Нарис Амальріка про розвал советської імперії появився в паризькому тижневику «Експрес». За тим текстом зроблений англійський переклад, опублікований у нюйоркському місячнику «Атлас» (лютий 1970).

Дехто думає, що в останні десять років советське суспільство проходить еволюційний процес лібералізації, яка нібито ще більше посилиться в СССР у наступні десять років. Я думаю, що це неправда.

I

Можливо, що письменники й мистці тепер висловлюються відвертіше і що на руїнах сталінської доби повстала культурна опозиція. Справді, режим, після спроб придушити цю опозицію, був змушений толерувати певні її форми. Виникла також певна політична опозиція і почала критику режимної політики й ідеології. Голосом цієї опозиції є «самвидав» (самиздат), який нелегально поширює тисячі фотостатичних копій оповідань, статтів і досліджень. Він відомий як «Демократичний рух». Він має своїх керівників: дюжину активістів і сотні симпатиків, але їхнє справжнє членство тяжко визначити.

Цей рух є сумішшю трьох різних течій: перша — марксистсько-ленінська (її прихильники думають, що режим зрадив чистоту доктрини); друга — християнська, її доктрина споріднена з ідеєю панславізму; третя — ліберальна. Прихильники ліберальної течії хотіли б вжити Захід як модель, але одночасно зберегти громадську і державну власність. Саме в цьому і лежить нездатність руху створити спільну програму, що сягала б поза загальникові цілі пошанування законности і прав людини.

Мабуть, три чверті членів «Демократичного руху» становлять люди, найменше схильні до дії. Це інтелігенція. Письменники, мистці, технократи, академіки втішаються порівняно високим життєвим рівнем, шанованими посадами та деякою мірою культури. Це члени нової советської середньої кляси, кляси «спеціялістів», кляси, що творилася поступово. Її члени починають бачити спільність своїх інтересів. Але ця кляса животіє у своїй власній обмежености, маючи переконання, що головою муру не проб'єш.

Обмеженість руху є наслідком урядової політики, яка вже багато років усуває активістів і вільнодумців на заслання. Як усі знаємо, почуття безсилля є найтиповішим почуттям урядових службовців. Вони почувають себе лише маленькими ґвинтиками у великій машині і воліють пасивно слухати наказів, ніж стати перед непевністю вибору. Ще більш серйозним фактом є та обставина, що в Советському Союзі всі на службі уряду. Я сумніваюся в успіху руху, залежного від людей з бюрократичним способом мислення.

Бюрократи породжують бюрократів. Кожне нове покоління бюрократів стає більш слухняним, бо мовчазна покірність веде до влади. Якщо ж ці бюрократи здібні, то вони витрачають всю свою здібність, щоб тримати владу. У них годі шукати ідеалів; усяке нововведення для них стає загрозою. Вони дбають тільки про одне: вижити.

Режим не дуже хоче вертатися до сталінізму, переслідувати інтелігенцію, «давати братську допомогу» тим, що її не хочуть. Режим хоче тільки цього: щоб його шанували, щоб ніхто не бунтувався, щоб не пропонували сміливих реформ, щоб інтелігенція була слухняна.

II

Режим — у стані оборони. Його гасло: „Не робіть клопоту нам, і ми дамо спокій вам". Його засада: „Хай усе лишається без змін". Це, мабуть, найбільш людяна програма режиму за минуле півсторіччя, але вона також найменше приваблива.

Теоретично режим може тривати довгий час, якщо він потрапить утримати рівновагу між малими поступками і малими репресіями. За останні 15 років, безперечно, деяка демократизація системи відбулася. Люди почувають себе вільнішими. Директор фабрики часом сам може робити рішення, письменник відсунув деякі обмеження. Деякі люди вбачають у цьому ознаку неминучого шляху до людяного комунізму.

Мені здається, що всі американські надії щодо СССР базовані саме на цій наївній вірі. Я вбачаю в цьому ознаки дряхлости режиму.

Поточна лібералізація не є наслідком засадничих реформ або плянів модернізації советського суспільства, а скорше нервовою спробою латати старі діри. Система просто застаріла. Вона, надто авторитарна, щоб усе дозволити, і надто слаба, щоб усе заборонити, непевною ходою йде до своєї смерти.

Чи на місце теперішнього режиму прийде демократичний рух? На мою думку, середня кляса нездатна відродити суспільство власними силами, хіба що їй удасться поширити свої впливи серед народу. Проте ніхто не знає, що думає народ; не знають навіть бюрократи, які, з одного боку, з усієї сили зацитькують його, а, з другого, намагаються дізнатись, що він, народ, насправді думає.

Тепер серед народу — невиразне незадоволення. І народ щораз частіше це виявляє. Він не відкидає суті системи, бо не знає ніякої іншої, але він засуджує певні риси системи, такі, як контролі, низьку оплату, нестачі товарів. Бажання кращого життя, кращих житлових умов — це дратує людей, і люди про це говорять.

З поступом старечої склерози режиму уповільниться економічний розвиток країни. Коли ж спиниться економічний розвиток — вибухне гнів. Яким шляхом розвиватимуться події: демократичним чи насильницьким?

III

Всяка ідеологія даремна, якщо маси її не розуміють. Для більшости народу, яка походить зі селянства, розуміння демократичного уряду, свободи та громадських справ є чуже. Ця більшість шанує силу, розум, культуру, але не права людини як такої: поняття «особи» не має значення. Свобідний сусід є загрозою. Справедливість? Так, вони можуть і вмерти за неї. Але справедливість — це скасувати привілеї інших.

Земельна реформа породила непевний пролетаріят: ні робітник, ні селянин. Масова втеча з села створила міське населення без кореня — невгамовне, стурбоване, агресивне. Ці дві групи ще шукають собі місця під сонцем. Виростає новий соціяльний шар, ідеологією якого є вижити і жити добре. Я боюся, що моральні критерії, єдина гарантія суспільної тривалости, майже цілком щезли. Московське християнство народжене з умираючого візантійства, померло без спадкоємця, бо на так звану марксистську свідомість зважають щораз менше. Люди керуються єдино національним почуттям і страхом перед силою влади.

Чим більше послаблюватиметься режим, тим сильніше він нападатиме на дві сили. Поперше, на творчу частину середньої кляси. Щоб советська система відновилась без великих потрясінь, потрібно, щоб ця сила зростала так само швидко, як система занепадає. Подруге, посилиться наступ на нищівну силу нижчих кляс. Умираючий режим може дати їм нагоду виявити своє незадоволення таким насильством, перед яким побліднуть жахи двох російських революцій цього століття.

Як довго може тривати цей режим? Не виключена можливість внутрішньої зміни, бо або армія, або ліберальні економісти можуть прийти до влади. Проте ці дві групи так тісно пов'язані з партією, що ніяка значима реформа не вийде з їх канцелярій. Щоб такі реформи були можливі, треба змінити усіх урядників. Ніхто в системі не хоче платити такої ціни.

Шлях мінімальних реформ є найбільш імовірним для советського режиму, як шлях найменшого опору.

Як покійний царський уряд півсторіччя тому, так і советський режим піднімає прапор московського націоналізму. Їхніми ворогами — вони мусять мати ворогів — є „американські імперіялісти", жиди і китайці. Але москвини становлять менше як половину советського населення. Отже, режим бавиться вогнем.

IV

Війна з Китаєм неминуча. По-моєму, вона вибухне між 1975 і 1980 роками.

Китайська революція, наслідуючи советську, спочатку з інтернаціональною, потім з національною орієнтацією, увійде в третю стадію розвитку — стадію експансії. Війна може принести Китаєві розплату за всі перенесені приниження, вирішення усіх проблем, керівне становище в світі. Інтереси Китаю лежать в Азії. Південна Азія вже густо заселена; лишається ще північ, простори Сибіру, советський схід, який колись був китайський.

Спроби советського шантажу, що загрожують Китаєві запобіжною війною, можуть змусити Китай поводитися розсудливо, навіть вести переговори. Але обоє — і Китай і СССР — знають, що запобіжний напад став би початком безконечного конфлікту. Тому в китайському інтересі — брати ініціятиву, де тільки можна і як тільки можна.

Китай не нападе до того часу, поки не матиме досить звичайної та ядерної зброї, тобто ще 5-10 років. Китай, поза сумнівом, волів би вживати звичайної зброї. СССР вагався б поширити суперечку: атомовий протинапад міг би стати самогубним.

Коли СССР вирішить, що настав час натиснути на ґудзик? Війна розгорнеться нестримно ще перед тим, як хтось знатиме про її початок. Вздовж 3500-милевого кордону Советський Союз загрузне у велетенській партизанській війні, до якої він не готовий. Партизанська тактика, відстань — всі фактори, що приносили Росії перемоги в останні 300 років — цього разу діятимуть проти її перемоги.

Незабаром появиться розколина на поверхні Европи. Советський Союз змушує Европу до статусу кво. Але якщо російські війська будуть

(закінчення на 5 стор.)

Присуджують нагороду Н. Полонській-Василенко

Працю проф. Наталії Полонської-Василенко «Запоріжжя XVIII віку та його спадщина», опублікована 1967 року в Мюнхені, відзначено нагородою першого наукового історичного конкурсу. З цим відзначенням пов'язана премія 400 долярів.

Перший науково-історичний конкурс фундації ім. Лесі і Петра Ковалевих, при Союзі українок Америки, був проголошений на початку 1967 р. До кінця 1968 р. вісім авторів прислали свої твори. Членами оціночного жюрі були: проф. Ол. Оглоблин, д-р Гр. Лужницький і Дм. Левчук.

Почесною грамотою відзначені три автори: Б. Боцюрків («Українська Православна Церква в час визвольних змагань», машинопис); Т. Мацьків («Мазепа, гетьман України і князь св. Римської імперії, на основі тодішніх европейських джерел», машинопис); В. Трембіцький, («Українські консуляти й консулярна служба в час української державности 1917-21 рр.», машинопис).

Жюрі висловило признання за праці науково-популярного характеру, а саме: Є. Пастернак, «Нарис історії Холмщини і Підляшшя (новіші часи)»; М. Мельник, «Прогайнований мир (до 50-ліття Берестейського договору)».

Н. Полонська-Василенко, що здобула нагороду на конкурсі, є професором Українського вільного університету в Мюнхені. Свій твір про Запоріжжя написала вона на підставі архівних джерел, що їх вивчала в Україні, поки опинилась на еміграції.

«Наукове жюрі вважає, що перший науково-історичний конкурс відповів вимогам української науки у вільному світі і виправдав сподівання фундації», каже комунікт.

„Я став громадянином Канади на власне бажання!"

„Мені не треба було тут народитися, щоб відчути гордість та задоволення громадянина Канади".

„Прийнявши громадянство країни, яку я сам вибрав, я свідомий мого права приймати повну участь в майбутній долі цієї величезної країни волі і можливості покращення майбутнього".

„Канадський прапор є моїм прапором, і я радію з того, що маю однакові права на покращення свого добробуту і на обов'язки з усіма тими, для кото він майорить."

Чи Ви маєте право на використання привілеїв? Чи готові Ви прийняти на себе обов'язки канадського громадянина? Довідайтеся про це в найближчому до Вас суді відділу Канадського громадянства. Суди цього роду знаходяться до Ваших послуг в слідуючих містах: в Галіфаксі, Монктоні, Монреалі, Оттаві, Судбері, Торонті, Гамільтоні, Сент Катеринс, Кіченер, Лондоні, Віндзорі, Вінніпеґу, Реджайні, Саскатуні, Калґарах, Едмонтоні та Ванкувері. Ви також можете писати на слідуючу адресу:

Registrar of Canadian Citizenship,
Secretary of State Department,
OTTAWA.

УРЯД КАНАДИ

М'ЯСОПУСНА НЕДІЛЯ

1 березня

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 140

Брати, страва не поручає нас Богу. Бо ані коли їмо, не зискаємо, ані коли не їмо, не втратимо.

Глядіть же, щоб часом ця ваша свобода не стала соблазню для немічних. Бо коли побачить хто того, котрий має знання, що їсть в ідольськім храмі, чи ж його совість, будучи немічна, не спонукає його їсти ідольські жертви? Так згине немічний через твоє знання — брат, за котрого вмер Христос. А так грішачи проти братів і ранячи їх немічну совість, грішите проти Христа.

Тому коли страва соблазняє мого брата, не їстиму м'яса повік, щоб не соблазняти мого брата.

Чи я не свобідний? Чи я не апостол? Чи я не бачив Христа Ісуса, нашого Господа? Чи ви не моїм ділом у Господі? Коли ж я іншим не апостол, то однак, вам. Бо ви — печать мого апостольства в Господі.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 106

Сказав Господь:

Коли прийде Син чоловічий у славі своїй і всі святі ангели з ним, тоді сяде на престолі своєї слави. І зберуться перед ним усі народи, і відлучить їх одних від других, як вівчар відділює овець від козлів. І поставить він овець праворуч себе, а козлів — ліворуч.

Тоді скаже цар тим, що праворуч його: Прийдіть благословенні Отця мого, й осягніть царство, що приготоване вам від оснування світу. Бо я голодував, а ви дали мені їсти; мав спрагу, а ви напоїли мене; чужаницею був, і ви прийняли мене; нагий був, і ви зодягнули мене; слабував, й ви мене відвідали; у в'язниці був, і ви прийшли до мене.

Тоді озвуться праведні, кажучи йому: Господи! Коли ми бачили тебе голодного і нагодували? або спрагненого і напоїли? Коли ми бачили тебе чужаницею і прийняли, або нагим і зодягли? Коли ми бачили тебе недужого чи у в'язниці і прийшли до тебе?

І відповідаючи, цар промовить до них: По правді кажу вам: коли ви вчинили це одному з цих найменших братів, то мені вчинили.

Тоді скаже і тим, що ліворуч: Ідіть від мене, прокляті, у вогонь вічний, приготований дияволу і ангелам його. Бо я голодував, і ви не дали мені їсти; мав спрагу, і ви не напоїли мене; чужаницею був, і не зодягнули мене; слабував, і у в'язниці, і не відвідали мене.

Тоді озвуться до нього ці і скажуть: Господи! Коли ми бачили тебе голодного, або спрагненого, або чужаницею, чи нагого, чи недужого, чи у в'язниці, і не послужили тобі?

Тоді він відповість їм, кажучи: По правді кажу вам, коли ви не вчинили цього одному з цих найменших, то й мені не вчинили.

І підуть ті на вічну муку, а праведні в життя вічне.

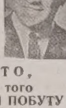

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

АВТО,
а до того
3 ТИЖНІ ПОБУТУ В ЕВРОПІ
(До Лондону й назад)
ЛИШ 385.00 ДОЛ.

Старайтеся відвідати цього року Англію та европейський континент. Знижені ціни за переїзд групами та індивідуально. Відліти щотижня.

До Амстердаму 409.00 дол.

До Франкфурту або Копенгаген 427.00 дол.

Робіть замовлення вчасно

Можна купити квиток теж на сплати. 10% належности платите при купні квитка, решту сплачуєте відтак догідними ратами.

НА ЗИМОВІ вакації втікайте з холоду до сонячних островів, при помочі чартерованих літаків до Нассау та островів Ґренд Кеймен. Кошти всього 549.00 дол. туди й назад. В цьому включені харчі, готель та переліт джетовими літаками.

ЯКЩО ДУМАЄТЕ ПРО ПОДОРОЖ, ДУМАЙТЕ БЮРО НЕВИЛЛ.

2 офіси в Едмонтоні:
PROFESSIONAL BLDG.
(північна частина)
CAMPUS TOWER BLDG.
(полуднева частина)

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Formerly Corona Air Canada Ticket Office
106 Street - Jasper Ave.
Phone 429-3374

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company

10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 33% опусту від нормальної ціни. "Вінок даром"

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

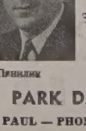

★ найнижча ціна найкраща обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

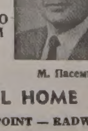

М. Пинилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ

Бажати того, що Богові миле

о. Микола ДЯДЬО

В чім і як виявляється наше бажання подобатися Богові?

Про це кажуть дальші слова молитви за Божу мудрість, укладеної Божим слугою митрополитом Андрієм. Він молиться: *«Щоб я в житті умів те, що тобі миле, гаряче бажати».*

Різні бувають пояснення, що таке любов. Мабуть, найближче до справжньої суті те пояснення, що каже: основна прикмета любови — *давати,* не брати; служити, не ждати послуги.

Якщо ми свідомі того, хто нас сотворив і для чого ми у вічності призначені, то в нас зродиться любов до нашого Творця. Якщо ми Його полюбимо, то завжди будемо гаряче бажати всього, що Богові миле, і водночас будемо уникати всього, що Богові немиле. Деколи шлях Божий і наш власний неначе розходяться. В таких випадках буває, що людина, з любови до себе самої, іде за власним інтересом, що не в згоді з Божим.

Ще ніхто ясно й остаточно не висвітлив, чому на світі є терпіння. Дуже мало людей любить терпіти задля Бога (хоч такі трапляються). Коли приходить терпіння, то воно, кінець-кінцем, з Божого допусту. Та як часто буває, що ми противимося терпінню і не раз попадаємо в непорозуміння з Божим допустом.

На такий випадок нам треба Божої мудрости, щоб знати, як правильно поступити у випадку непогодження волі нашої і волі Божої. Ми все повинні старатися, щоб була «воля Твоя як на небі, так і на землі», бо коли б ми не хотіли погодити нашої волі з волею Божою, з тим, що Йому миле, тоді зараз постає хрест, що лягає на наші плечі.

Щоб уміти узгіднити власну волю з волею Божою, треба, очевидно, вперед навчитися бажати виконувати Божу волю. Наша готовість прийняти Божу волю допоможе нам прийняти її, коли вона справді до нас прийде. Тому і молиться Божий слуга: «щоб я в житті вмів те, що Тобі миле, гаряче бажати».

Розвал московської імперії

(закінчення з 4 стор.)

кинуті на схід, у Сибір, Німеччина використає цю нагоду для об'єднання. Почнеться десовєтизація східньої Европи, яка вимагатиме від СССР повернення назад земель, що колись до неї належали. Совєтському Союзові доведеться заплатити за сталінські завоювання та за ізоляцію, у якій тримали країну його спадкоємці.

Але саме там писатиметься історія. Ця далека війна, проваджена без ясної мети, вимагатиме все більше й більше жертв. Перший порив московського патріотизму, кінець-кінцем, виродиться у втому. Відхід союзників, бунти серед етнічних меншин, тривала тяганина на східньому фронті — і на Тихому океані, якщо японці вступлять в дію — доведе москалів до розпачу. З глибини розпачу зродиться крайність.

Бюрократи, фахівці від півзаходів, не будуть у стані провадити війну і держати порядок одночасно. Щораз зростатиме ізоляція бюрократів, які втратять контролю і почуття дійсности. Вистачить поразки на фронті, страйку чи бунту в Москві, щоб їх повалити. Армія, що ще триматиме владу, потриває довше, але її провал буде ще страшніший. Це, припускаю, станеться через п'ять років після початку війни з Китаєм, тобто в 1980 - 1985 рр.

Демократичний рух, ослаблений репресіями, не буде в стані взяти владу, а якби і взяв, то не вдержить. Через це Совєтський Союз розпадеться в анархію, ненависть і насильство.

Якщо середня кляса все ж виявиться достатньо сильною, то розпад відбудеться порівняно мирно. Різні народи СССР здобудуть незалежність.

СССР міг би помиритися з Китаєм та своїми европейськими сусідами і стати федерацією, подібною до Коммонвелту чи Европейського спільного ринку. Можливе й те, що одного дня будемо свідками народження нової держави в серці Азії з мішаниною східнього деспотизму і марксистського ритуалу, держави, що буде спадкоємицею Москви, як Візантія була спадкоємицею Риму.

V

Але також можливо, що нічого подібного не трапиться. Що ж тоді буде?

Рим гадав, що врятується, прийнявши християнство. Слов'янська імперія (царська Росія — перекладач) відсунула свій розпад, впровадивши марксизм. Тепер ця стара імперія переживає свої останні десятиріччя. Її доля вирішена поступом у світі, від якого вона завжди стояла осторонь. Ми знаємо лише один вид поступу — науковий поступ; одну загрозу — бомбу. Однак не треба аж супербомби, щоб наша цивілізація вмерла.

Наука і техніка коренятся лише в незначних прошарках людства. Тріюмф техніки тільки збільшує прірву між тією малою групою і рештою людства. Коли совєтські космічні кораблі досягли планету Венеру, тоді люди в моєму селі вибирають картоплю руками.

Це не лише справа картоплі. Людські душі теж тягнуться по землі. Наука вимагає все більше людських і матеріяльних ресурсів у багатих країнах. Як довго еліта ще буде втішатися привілеями? У порівнянні з населенням світу, розвинуті країни є незначною меншістю. Проте навіть у їхніх містах «цивілізовані» становлять незначну меншість.

Мао Цзе-дун розуміє світ як групу міст, оточену селами. Під «селами» він розуміє третину світу, а під «містами» — багаті країни. «Села» організуються, а «міста» стають ізольовані. Чи це не становить найбільш небезпечну загрозу нашого часу? Бо навіть у нашій країні (СССР) село вже входить у місто. Воно в місті; воно в наших душах.

VI

Мені кажуть, що західні плянувальники мають на увазі розвиток міст і проблеми, що виникають з цього поступу. У Римі п'ятого сторіччя з його шестиповерховими будинками та водяними млинами, плянувальник міг передбачати 20-поверхові будинки і механізовану індустрію на шосте сторіччя. Проте, в шостому сторіччі, на римському форумі паслися кози. Точно такі самі кози, що тепер проходять під моїми вікнами в Акуловому.

Дописка **автора:** Багато висновків у моїй статті я вважаю дискусійними. Буду вдячний за конструктивну критику. Зацікавлені читачі можуть писати просто до мене на адресу: вул. Вахтангова 5, буд. 5, Москва Г-2, СССР.

переклав **Т. Г. Литвяк**

ЩЕ ОДНА ДОПИСКА. За останніми вістками адреса Амальріка змінена: він у в'язниці.

Роблять обшуки у священиків

Після арешту єпископа В. Величківського на весні 1969 року органи КҐБ (комітету державної безпеки) провели обшуки в багатьох греко-католицьких священиків, а також у мешканнях, де живуть колишні черниці.

«Хроніка поточних подій», що появляється нелеґально в СССР, повідомляє, що ще до арешту владики В. Величковського арештовано священика Петра Городецького. Його обвинувачують за ст. 187 і 138 карного кодексу УССР, себто в поширюванні фальшивих вісток, що зневажають совєтський державний і суспільний лад і в порушенні законів про відділення Церкви від держави.

Згадана вище публікація подає імена сімох священиків, у яких 18 жовтня 1968 робили обшук: П. Городецький, Микола Овсянко, Цегельський, Лопатчак, Курчеба, Дейнека, Стернюк. У них відібрано чаші, хрести, ризи, церковні книжки.

ВИЗНАЧНІ ЛЮДИ САМБІРЩИНИ (3)

інж. Микола ФЛЯК

У 19 сторіччі до визначних людей Самбірщини належить пробудитель зеленої Буковини Осип-Юрій Гординський Федькович (1834-1887), рід якого походить з села Гордині, самбірського повіту. Він покинув своє родове прізвище, а задержав тільки прізвище по батькові.

До визначних і діяльних на терені Самбірщини осіб належить письменник, за фахом адвокат, Андрій Чайковський (1856 - 1935). До 1877 р. ходив до гімназії в Самборі, де, як була вже згадка, був членом таємного учнівського гуртка, званого „Студентська громада", яку оснував він за допомогою судового авскультанта Мальчевського. Про це була згадка в одномі зі звітів у книжці протоколів «Драгоманівського гуртка» самбірської гімназії.

Чайковський є автором багатьох історичних повістей, якими захоплювалась наша молодь: „За сестрою", „Олюнька", „Краще смерть, як неволя", „Побратими" та інші. Цінні є також повісті, в котрих він описав місто Самбір з 70 років та село Страшевичі, старосамбірського повіту, де часто перебували наші перемиські єпископи. Друкуватись почав Чайковський щойно 1892 р. Вплив на його літературну діяльність мали І. Франко та О. Маковей.

За влади ЗУНРеспубліки був старостою самбірського повіту. По українсько-польській війні перебрався до Коломиї, де помер 1935 року.

Майже ровесником Чайковського був Василь Яворський-Косаревич, народжений 1854 р. в селі Яворі, старосамбірського повіту. Це син славетного батька-селянина, котрий лікував укушення гадини зіллям і був цим славний майже на всю Бойківщину. Василь ходив до гімназії в Самборі в тому ж часі, що й Чайковський, і здав матуру 1875 р. Був послом до австрійського парляменту. Велика його заслуга в тому, що він був засновником і редактором «Рутеніше Ревю», першого журналу, що інформував німців, а теж західний світ про русинів-українців, про нарід, його історію і змагання.

Це, поряд зі статтями М. Драгоманова та І. Франка в чужомовній пресі, була перша наша інформаційна служба. Брак інформацій про нашу історію і нашу культуру — це, як вказують чужинецькі науковці й політики, найбільш занедбана в нас ділянка. Ця недостача завдала нам великої шкоди. На превеликий жаль, ця ділянка й до цієї пори у нас належно не організована. Візьмім хоч би секретаріят Світового конгресу вільних українців. У секретаріяті заступлені всі ділянки, але немає інформаційного центру, який мав би особисті зв'язки з чужомовними вченими і політиками, який листами звертав би їм увагу на неточності в їх працях і вказував на відповідні матеріяли до їх праць. Тоді не було б, а напевно зменшилось би число безчисленних неточностей про Україну, наш народ і наші змагання в чужомовній як науковій, так і політичній літературі.

Інформації про нас давали і далі дають наші вороги. От по заяві Валуєва і Ємськім указі з 1876 р., коли в царській імперії заборонено українську мову, чорносотенці, щоб виправдати некультурний указ, поширювали у себе і за кордоном злобну пропаганду, мовляв, українство — це вигадка поляків, які після невдалого повстання проти Росії 1863 року, хочуть розбити російський нарід, однорідний від Сяну по Камчатку. Отже, українці — це польська інтрига, щоб розколоти той єдинородний народ. Коли ж русини-українці почали в Галичині боротьбу з поляками за свої права, то не можливо було говорити про польську інтригу. Тоді чорносотенці підхопили польську вигадку, мовляв, русько-українське питання — це вигадка Відня. Відень 1867 року зробив з поляками угоду, на основі котрої Австрія віддала їм цілковито владу над українцями в Галичині. Тоді треба було пошукати ще іншої вигадки. Поляки сказали, що український рух — це вигадка Берліну, бо навіть з Берліну йдуть гроші для українців. Цю вигадку підхопили радо також чорносотенці.

Поширювано цю злобну неправду в Англії і Франції. Французи, які шукали реваншу на німцях за програну в 1870 р. війну, вороже реагували навіть на вигаданий пронімецький рух. Англійці, почуваючися загроженими німецькою промисловістю і торгівлею, приймали, хоч з деяким застереженням, ті нісенітниці за правду, бо й вони скрізь і всюди шукали союзників проти німців і неприхильно ставилися до кожного, хто міг мати якийсь зв'язок з Берліном.

Аж до Альберти зайшла ця фантастична вигадка наших ворогів. Веґревільський „Обсервер" з 20 травня 1918 на стор. 4 пише дослівно: «Твердження, що Україна є німцями створеною державою, правильне, і чим менше чуємо про Україну, тим краще».

Вернімся, однак, до нашого Яворського. Він також причинився до освідомлення Лемківщини, працюючи в Новім Санчі.

Душею самбірської молоді тих часів був також Володимир Стебельський. Про ті часи в Самборі й окрузі існує дуже цікава розвідка в 22 числі органу «Слово». Автор Ксенофонт Климкович у статті «Вечерниці» закликає українську (руську) молодь до праці для народу. Треба визнати, що дуже ідейна, жертвенна і працьовита була тодішня молодь. Вона виявила свою відданість народній справі освідомлюванням села, доповідями, театральними виставами, збиранням народних пісень і оповідань, а також тим, що ходила у вишиваних сорочках та жовтих солом'яних капелюхах з голубими стяжками.

Молодшим від згаданих уже осіб, які мали вплив на Самбір та околицю, був д-р Іван Макух (1872-1946). Він уроженець села Дорожова коло Самбора. До гімназії ходив у Дрогобичі. Вигнаний з неї за освітню діяльність, кінчає у Львові гімназію, а в 1901 р. — університет. Це був провідник радикальної партії. Як адвокат працював у товмацькім повіті. Згодом він був секретарем внутрішніх справ ЗУНРеспубліки а від 1920 р. товаришем міністра внутрішніх справ. За польської займанщини від 1928 р. був членом польського сенату. Він автор книжки «На народній службі». Помер на еміграції в Зальцбурзі. Згадуємо його як заслуженого нашого політика й уроженця Самбірщини, хоча безпосередньо не працював для неї.

До славних уроженців Самбора належить композитор Микола Колесса. Батько його Філярет Колесса вчителював у самбірській гімназії. У Самборі 1904 р. народився його син Микола.

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ

• Шпиталів • Інституцій • Готелів • Кемп • Мотелів • Парлорів краси

— ВСЬОГО — БІЛИЗНИ • БЛЕНКЕТІВ • Простирал • Бедспредів і інше.

J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

Тепер у 1970 р. ДАРОВІ ЦЕРТИФІКАТИ НА УКРАЇНУ є найкращим дарунком Вповні гарантовані. Дуже великий вибір. Дуже низькі ціни.

INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 EAST 23rd STREET
NEW YORK, N.Y. 10010

ЖАДАЙТЕ НАШОГО ДАРОВОГО КАТАЛОГУ й ви побачите, чому дарові цертифікати є найкращі.

Богослуження: лютий-березень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
22	9	Н	**Блуд. Сина.** Никифора	**2 Посту.** Н. м. мч. в Євг.
23	10	П	Харалампія мч.	Полікарпа сщмч.
24	11	В	Власія сщмч.	† 1 і 2 найд. гол. Ів. Хр.
25	12	С	Мелетія св.	Тарасія св.
26	13	Ч	Мартиніяна преп.	Порфірія св.
27	14	П	† Перестав. Кирила пр.	Прокопія преп.
28	15	С	Онисима ап.	Василія преп.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
22. — Гайнс Крік 10

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
22. — Смокі Лейк
1. березня — Радвей
8. — Восевна

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
22. — Менлі год. 9.30; Дрейтон Велій год. 12
22. — Менлі год. 9.30; Дрейтон Велі год. 12
1. березня — Карвел год. 10 Утреня і Сл. Божа
8. — Вайлдвуд від год. 9 ранку велик. сповідь, потім — Сл. Божа

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
22. — Делф
22. — Ст. Майкел Сл. Божа год. 3 попол.
1. березня — Восток св. Михаїла
8. — Лемонт

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
22. — Ґолден год. 10.30
28. — Дейзленд — субота год. 10 рано великодня сповідь, опісля св. Літургія і св. Причастя
1. березня — Ґолден год. 8.30; Дейзленд 10.30
8. — Ґолден год. 8.30; Коперник год. 10.30
11. Поклони — Коперник год. 8 веч.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8870
22. — Скаро

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
22. — Атабаска 10 і Бойл 1 попол.
1. березня — Росінгтон 10.30
8. — Бойл 10; Атабаска 1 попол.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
22. — Ллойдмінстер 10.30
1. березня — Мирнам 10; Бовелон 12.30
8. — Файделиті 10.30
11. — Мирнам — Поклони 7.30 веч.

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
22. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30
Великий піст: Ту Гилс щосереди, год. 7 веч.; Новий Київ щоп'ятниці, год. 7 веч.

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
22. — Равнд Гілл 9; Гей Лейкс 11, загальні збори

о. П. Петришин
P.O. Box 160, Redwater
Ph. 735-3952
22. — Редвотер год. 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
22. — Сокаль
1. березня — Вильна
8. — Стрий

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
22. — Менвіл 10.30
1. березня — Левой 10.30
8. — Іннісфрі 11 френч 10.30

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
22. — Дервент 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
22. — Радісон

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
1. березня — Вонда 10.30
8. — Смагс 10.30

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
22. — Кадворт 9.00; Леніген 10.30; Твей 11.00; Бруно Пресв. Тройці 4.00 попол.

о. А. Хоружний
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
22. — Алвена-місто
о. Хоружний
1. березня — Ланівці
8. — Алвена-місто

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
22. — Вакав 9.30; Сокаль 11

о. С. Юник ЧСВВ
P.O.B. 95, Preeceville, Sask.
22. — Прісвел год. 9.30; Гізидел год. 11
1. березня — Прісвел год. 10.30
8. — Прісвел год. 9.30; Гізидел год. 11

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
22. — Вікторія 10 р.
1. березня — Порт Алберні 10 р.
8. — Вікторія 10 рано
8. — Шемайнус 3 попол.

Помер отець крилошанин Стефан Фіґоль

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА СВІЖУ МОГИЛУ

У вівторок, 19 листопада, 1969 р. в ранішніх годинах у шпиталі Ошави, Онт., помер на атак серця бл. п. о. Стефан Фіґоль, душпастир української католицької церкви св. Юрія в Ошаві, проживши неповних 73 роки. Відійшов у вічність великий праведник і патріот, що ціле своє життя трудився для рідної Церкви й нації.

Покійний народився 7 січня, 1897 р., в селі Звиняч, чортківського повіту, в Західній Україні. Середню освіту здобув в тернопільській та станиславівській гімназіях, зложивши іспит зрілости в 1918 р. За молодих літ належав він до вихованців довголітнього пароха Звиняча та визначного громадського діяча о. М. Галущинського (батька о. Тита, архимандрита оо. василіян та проф. М. Галущинського) та разом з о. І. Панчишином (пізніше парохом Тисьмениці) і І. Гринчишином (опісля адвокатом — оборонцем українських політичних в'язнів в Чорткові) творив ту молоду еліту, яка під проводом о. Галущинського і впливом його сина Михайла причинилась до високого розвитку села Звиняча.

бл. п. о. Стефан Фіґоль

Під час української держави покійний належав до чолових діячів Чорктівщини, будучи членом революційного уряду Чорткова, одним з організаторів актів проголошення самостійности і збройних відділів її оборони в повіті та учасником чортківської офензиви. Після переходу УГА за Збруч покійний, в ранзі підстаршини, виконував особливі і при тому трудні доручення команди, головно в ділянці розвідчої служби в запіллі ворога та переговорів з різними повстанськими загонами, що діяли в той час на осередніх землях України.

Після повороту домів 1920 р., покійний був арештований польською владою за службу своїй нації. Після довгого слідства його звільнено з тюрми. Негайно після виходу на волю покійний став одним з перших студентів медичного факультету Українського тайного університету у Львові, де належав до тих немногих, які крім політичної діяльности відзначались великою пильністю у студіях. Одначе на початку 1922 р. в одному з погромів університету, покійного арештовано знову і в кайданах перевезено до чортківської тюрми, де польське шумовиння домагалося кари за його працю під час пам'ятних днів самостійности. Покійному грозила кара смерти, або щонайменше довголітньої тюрми. Від цього врятували Його одностайна постава української інтелігенції в Чорткові та знайомства українських адвокатів з суддями апеляційного суду у Львові.

Вийшовши з тюрми, покійний постановив віддатись всеціло служінню рідній Церкві й народові. З цею метою вступив до Духовної семінарії у Станиславові осінню 1922 р. На богословських студіях належав до передових студентів.

Закінчивши з дуже добрим поступом богословські студії, покійнуй був рукоположений Преосв. Григорієм Хомишиним 13 липня 1926 р. на священика. Того ж року був призначений сотрудником в с. Коропці бучацького повіту, а в 1927 р. катехитом для української дітвори в народніх школах міста Манастириськ, де сповняв цей обов'язок до 1933 р., коли його перенесено на цю саму працю до м. Тисьмениці біля Станиславова, де він обняв також душпастирство в міській церкві. В тому місті, що в ньому був парохом його односельчанин і шкільний товариш, о. І. Панчишин, покійний пробув аж до 1944 р. Праця о. Фіґоля, як катехита, була кожночасно пов'язана із затяжною боротьбою не лише за душу української дітвори, але й за національне обличчя українських родин, які головно в містах були часто наражені на атаки, чи заманення з боку польського клиру та урядових чинників.

Він виховував молоде покоління у строго національному й релігійному дусі. Його найближча рідня відзначалась високими національними прикметами, за що була часто переслідувана (включно з відомою пацифікацією) польською поліцією. То були його кревні й вихованки, що як провідні члени УВО-ОУН Чортківщини, перейшли камери чортківської тюрми в 30-их роках та зайняли місце на лаві підсудних у голосному процесі 22-24 січня 1934 р. в Чорткові, а опісля в 1938-39 р. поповнювали ряди українських політичних в'язнів в Березі Картузькій.

На скитальщині в часі війни Покійний за благословенням кардинала Інніцера обняв духову опіку над українськими робітниками в Тиролю, Австрія, де зазнав поліційного цькування з боку Ґестапо. Та, незважаючи на те о. Фіґоль не покидав своєї праці і розгортав духову опіку над українськими збройними частинами, особливо над українським юнацтвом.

Після війни покійний сповняв функції секретаря та нотаря Апостольської Візитатури в Німеччині та духовного дорадника Католицької Акції. 1947 р. о. Фіґоль був наділений титулом крилошанина з правом носити крилошанські відзнаки. Осінню того ж року прибув він до Канади й обняв обов'язки капеляна і сповідника в манастирі Сестер Служебниць в Анкастері, Онт. В 1948 р. він був сотрудником в Киркленд Лейк, Тимминс і околиці в північному Онтаріо, а опісля в церкві Св. Духа в Гамилтоні. Від 1949 до 1956 р. сповняв він обов'язки місіонаря в північно-західньому Онтаріо, при парафії в Кенорі — в місцевостях Ред Лейк, Драйден та околиці, обслуговуючи українських робітників в тамошніх копальнях.

Для тих наших поселенців, що в більшості складались з нових імігрантів, покійний був усім: душпастирем, учителем їхньої дітвори і просвітителем і кожночасним помічником в їхніх громадських та матеріяльних турботах і врешті заступником перед адміністративними чинниками. За найскромніші фонди, з допомогою української громади та поодиноких англійських родин в Ред Лейк збудував він тут нову церкву із залею, біля якої найбільше з усіх доложив своєї не тільки організаційної, але й фізичної праці. Біля ще незакінченої будови церкви покійний збудував одну кімнату, яка служила йому за помешкання, душпастирську канцелярію та приміщення рідної школи для українських дітей. Після закінчення будови церкви, 1956 р. о. Фіґоль занепав на здоров'ю й був перенесений до парохії св. Юрія в Ошаві, як сотрудник, де прожив останні 12 літ свого душпастирського й земного життя. Ошава стала для нього другою Тисьменицею. Братерське співжиття з о. парохом І. Переймою скріпило його фізичні й духові сили до дальшої праці. Він зайнявся передусім опікою над рідною школою при парафії, в яку вкладав всю свою енергію та педагогічний досвід. Окрім того в покійного знаходили батьківську опіку різні місцеві товариства та організації.

Як гарячий душпастир-патріот, о. Фіґоль ввесь час журився долею рідної Церкви та з болем стежив за різними проявами початків її денаціоналізації на цьому континенті; в Його бібліотеці знайдено майже всю літературу зв'язану з тими проблемами. У життю був надзвичайно скромною людиною; в жодному із своїх офіційних життєписів, ані ніде прилюдно не згадував про свою, до речі, дуже важливу діяльність у визвольних змаганнях, чи про відзначення за свою душпастирську працю чи нарешті про Його дійсно піонерську роботу в одній з найдальших закутин північно-західньоьг Онтарія. До того слід додати ще й такий факт: 1966 р. появився друком один з важних посібників української науки у вільному світі **Каталог видань Української Академії Наук за роки 1918-1930** (передрук кількох каталогів з 1920-30-их років), який захоплено привітала українська преса по цей бік залізної заслони, а проф. Л. Шанковський назвав його „Сорокоусною книгою української науки". Фактичним фундатором появи цієї книги був бл. п. о. С. Фіґоль. Покійний не бажав, щоб розголошувати той його чин, заявляючи, що дійсна заслуга не його, а тих, що створили ті наукові надбання нашої нації, за що в більшості з них заплатили життям. Про свої щедрі дари на релігійні й культурно-наукові цілі ніколи не дозволював оголошувати публічно, вважаючи, що це його святий обов'язок, як члена української спільноти. Перед смертю просив, щоб замість квітів на його могилу переслати жертви на Український католицький університет в Римі.

Покійний залишив імпозантну приватну бібліотеку, що її збирав підчас скитальщини й побуту в Канаді. В ній переважають релігійні книги, а крім того є замітне число матеріялів історичного, літературного й політичного характеру та велика кількість різних підручників для рідної школи. Поважне число в цій книгозбірці займають чужомовні книги. Частина тої бібліотеки, головно старі релігійні книги з 19-го і початків 20-го ст. буде передана до музею Української Католицької Єпархії в Стемфорді, а більша частина залишиться в парафіяльному домі в Ошаві для служіння іншим душпастирям цеї парафії. Всі приватні речі покійного будуть переслані українським поселенцям в Бразилії.

Коли в недавніх роках одного високого достойника Церкви перед його смертю запитали, як він почувається в обличчі кінця своєї земної дороги, то він відповів меншбільш таке: „мої валізки спаковані, все приготовлене і я готовий в дорогу". Останні слова бл. п. о. Фіґоля були: „Як там Рідна школа?" — душа покійного була готова до звіту перед Всевишнім, але обов'язки супроти рідної нації журили Його до останнього віддиху.

Якщо колись історик Української Католицької Церкви буде складати біографії її душпастирів, сторінка призначена для бл. п. о. Фіґоля належно буде затитулована: Життєвий шлях праведника Церкви і народу. Хай же вічна буде йому пам'ять!

Д. М. Штогрин

—o—

Річна передплата «У.В.» – тільки $5.00

Збірка на українців у Югославії

Знищений землетрусом будинок у Баня Люці.

До збіркового осередку єпархіяльної управи Братства Українців Католиків у Едмонтоні, що, з доручення Преосвящ. Владики Кир Ніла, переводить збіркову акцію в Едмонтонській єпархії, вплинули досі такі жертви:

ГРОШІ:

$60.00 — о. митрат В. Лаба, Едмонтон; $50.00: о. О. Захаріясевич, Голден, Алберта; $20.00 — д-р М. Снігурович, Едмонтон, п-і Марія Козій, Медисин Гет, Алберта; $10.00 — п-і Анна Оверко, Едмонтон, Алберта, Й. Шотило, Едмонтон, Алберта, К. Тхір, Едмонтон Алберта; $5.00 — Ю. Стефаник, Едмонтон, Алберта, М. Тарчук, Вернон, Бр. К., Варвара і Фред Білик, Едмонтон, Алберта, І. Шевчук, Едмонтон Алберта.

ОДЯГ ПЕРЕДАЛИ:

Й. Шотило, Едмонтон, Алберта; Ю. Роїк, Едмонтон, Алберта; Н. Купновицький, Едмонтон, Алберта; Твін Сіті Тейлорс (п. Олійник) 243 ярди нових матеріялів, Едмонтон, Алберта; п-і Анна Оверко, Едмонтон, Алберта; І. Хмелик, Едмонтон, Алберта.

Гроші та вживані речі (нові або в дуже доброму стані, бо поштова оплата до Югославії є досить висока й не виплачується посилати дуже зношених чи знищених речей) можна складати в будинку „Українських Вістей". Якщо деякі парафії схочуть перевести збірку речей у себе, можуть прислати зібрані речі разом, подаючи список жертводавців.

Жертводавці, що складають гроші, можуть дістати посвідку до податкового уряду лиш тоді, коли гроші будуть переслані через БУК в Едмонтоні, щоб можна їх тут перевести через касову книгу.

Гроші та жертви просимо слати на адресу:

REV. M. SOPULAK
10967 - 97 Street
EDMONTON 17, Alberta

Роблин, Ман.: – похорон бл. п. Петра Николаїшина

У вівторок Страсного тижня, 8 квітня 1969 р. упокоївся в Бозі бл. п. Петро Николаїшин. Покійний прийшов на світ у січні 1880 р. в селі Кривчу, пов. Борщів, Західна Україна, в родині Дмитра і Софії Николаїшин.

До Канади приїхав весною 1903 р. й через кілька років перебував в Етелберт, Ман. Тут в 1905 р. одружився з Анною Мимка. Молоді подруги, після вінчання, перейшли жити на гомстед до Роблина, Ман. Перші їхні роки на гомстеді були тяжкі й прикрі, як роки всіх перших українських поселенців-піонерів. Серед трудів та мозольної праці проминали їхні роки на гомстеді, але Бог благословив їхню працю й вони поволі дороблялися. Родина їх також поволі збільшалася, бо вони діждалися трьох синів та двох дочок. Син Іван господарить на фармі в Роблин, другий син Василь склав своє молоде життя в часі другої світової війни на фронті у Франції, а Михайло проживає в Кітімат, Бр. К. Дочка Катерина, зам. Прокопович та Анастазія, зам. Лупійчук, проживають в Роблин, Ман. Вони діждалися також 13 внуків та 22 правнуків.

бл. п. Петро Николаїшин

Дружина покійного померла давніше. Від смерти дружини покійний перебував постійно в дочки Катерини.

Покійний був гарної, спокійної та погідної вдачі. В товаристві завжди вмів завести милу та веселу атмосферу. Хоч він не вмів читати ні писати, але мав добру пам'ять й запам'ятував різні історії, які відтак умів цікаво переповідати. До того він умів ще додати якихось подробиць та переповісти своїми словами так, що всі радо й з зацікавленням його слухали.

Був щиро прив'язаний й відданий своїй Церкві й з любов'ю виповняв совісно свої црековні та парафіяльні обов'язки.

Любив свою Церкву, обряд, мову пісні та українські звичаї. Не міг зрозуміти теперішнього молодого покоління, що нераз без причини вирікалося своїх традицій й летіло на чуже. То поступування переживав дуже тяжко й болів над тим.

Похоронні відправи розпочалися у Велику П'ятницю вечером парастасом, що його відправлено в похоронному заведенні в Роблин. У Велику Суботу відслужив о. Я. Силваник і о. П. Криворучка в церкві св. Михаїла в Канорі, до якої родина Николаїшинів належала через ціле життя, заупокійну св. Літургію й похорон.

Членкині місцевого відділу ЛУКЖ приготовили поминальну перекуску. В часі перекуски переведено збірку на „Українські Вісті", що з неї прийшло 20,00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному Петрові вічна пам'ять.

Учасник

Канора, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. ІВАНА РОМАШЕНКА

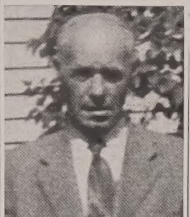

бл. п. Іван Ромашенко

20 жовтня 1969 р. упокоївся у Бозі бл. п. Іван Ромашенко, проживши 87 років. Покійний Іван походив з села Бабинці, повіт Борщів, Західна Україна.

До Канади приїхав 1905 р., маючи всього 19 років життя. Тяжко працював по різних роботах. Заробивши дещо грошей, спроваджує з краю вдову-маму і дві сестри. Вже перед тим набув у Гаєс, Саск., гомстед і там замешкав з мамою і сестрами.

У 1906 р. жениться з Александрою Твердохліб. Бог благословить їх 7 дітьми. На фармах у Гейсі жив бл. п. Іван 40 років. Тут подружив 5 дітей а наймолодших двоє дітей подружив у Канорі, як перенісся туди жити. До Канори переходить жити у 1945 р., де жив аж до жовтня 1969 р. Більше як 2 роки перед смертю не чувся так добре, а яких 4 місяці таки тяжко хорував.

Бл. п. Іван, як також і його дружина і всі діти є віруючими і практикуючими християнами. Покійний любив свою церкву й радо, чим лише міг, допомагав у церкві. Як жив ще в Гаєс, а також у Канорі церква була для нього всім. Вже будучи тяжко хворим, не переставав інтересуватися справами церкви. А як церква у Канорі будувалася і потребувала грошей, то без відсотків позичив церкві у Канорі 1,000 долярів, які по смерти Івана жена і діти подарували церкві.

Тож не дивно, що таке велике число людей взяло участь в похороні. Після похорону відбувся поминальний обід.

Дружина померщого Івана Александра і діти та внуки всім щиро дякують за участь у похоронах, за пожертви та співчуття, за вінки і квіти. Щиро дякують о. Ігуменові В. Кучмякові, попереднім отцям парохам о. М. Колодієві і о. П. Криворучці, як також теперішньому о. парохові Є. Ляшкевичу за участь у похоронах. Рівнож дякують паням з ЛУКЖ, що занялися приготуванням поминального обіду. Нехай Всевишній всіх щедро надгородить, а помершому Іванові дарує вічне царство у небі.

На „УВісті" передано 20.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

Присутній

Найновіші капелюхи й обшиття до суконок

Edmonton
MILLINERY and DRESSMAKERS' Supply Ltd.

10135 Jasper Ave. — Edmonton — Ph.: 422-4988

Матеріяли ◈ Пера ◈ Фільцові капелюхи
Стяжки та вуальки ◈ Квіти ◈ Футряні обшиття

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних ліків у Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ.
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаємо замовлення на мешкання — повна ґарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674
П. Остапчук - керівник

НЕСПОДІВАНКА:

Неперевершена якість знаменитої віскі.
Дуже добра на смак.
Незвичайно приступна ціна.
Зробіть для себе несподіванку.
Сьогодні увечорі.

The easy whisky.

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
РІК 5. Телефон: 242-6364 Ч. 4
Редагує: Анна Марія Баран

Губернатор провінції Саскачевану

Д-Р СТЕФАН ВОРОБЕЦЬ СКЛАВ ПРИСЯГУ І ПЕРЕБРАВ ОБОВ'ЯЗКИ

Д-р Стефан Воробець склав присягу і офіційно перебрав обов'язки ґубернатора провінції Саскачевану у вівторок, 3-го лютого. Акт заприсяження почався в годині 2-гій по полудні в залі нарад Саскачеванської леґеслятури в Ріджайні, столиці провінції.

Заприсяження та передача високих обов'язків ґубернатора відбулося в дуже скромній формі, при невеликому числі представників уряду та запрошених гостей.

Поміж гістьми українського роду були: Преосвященний Кир Андрей (Робо-рецький), о. прелат І. Олійник, о. прелат О. Пасічняк, о. М. Кучмяк ЧНІ, о. Р. Лужний, о. Мороз, д-р Ю. Стечишин, почесний голова КУК п. С. Франко теперішній голова КУК в Саскатуні, п. П. Воробець — рідний брат ґубернатора, п-і А. Процюк, суддя А. Кіндред, суддя Б. Корчинський, адвокат П. Гладь, пі і п-і Д. Кирилюк, п. М. Свинарчук та ще інші. Центральною особою між офіційними гістьми була дружина новоназначеного ґубернатора п-і Михайлина Воробець.

Новоназначеного ґубернатора впровадив до залі прем'єр провінції Р. Тачер разом з суддею А. Г. Бенсе. Разом з ними увійшов до залі також Преосвященний Кир Андрей.

Ґубернатор д-р С. Воробець складав присягу, повтаряючи текст присяги за суддею А. Г. Бенсе, а після присяги прийняв велику печатку — символ його уряду та зайняв місце в ґубернаторському кріслі, яке на час формальностей присяги принесено з залі нарад парляменту.

Після того промовляв прем'єр провінції, висказуючи кількома реченями побажання новому ґубернаторові, при чому відмітив, що назначення д-р С. Воробця на пост ґубернатора, є особистим признанням для нового ґубернатора, а також для всіх канадців українського роду за їхній вклад в розбудову Канади.

Після офіційної частини, приявні складали новозаприсяженому ґубернаторові побажання і вгощувалися перекускою.

Тринадцятий з черги ґубернатор Саскачевану д-р Стефан Воробець вперше відкрив сесію провінційного парляменту в четвер, 12-го лютого, що була третьою сесією 16-тої Саскачеванської леґіслятури.

НОВИЙ ГУБЕРНАТОР Д-Р С. ВОРОБЕЦЬ СКЛАДАЄ ПРИСЯГУ — ПОСЕРЕДИНІ ЙОГО ДРУЖИНА

Ґрадуація студентів членів Обнови в Саскатуні

Цьогорічна ґрадуаційна програма членів Обнови відбулася 31-го січня в ресторані Джей Ді. Вечером зразу була спільна вечеря з програмою, а опісля забава з музикою.

Вечеря ґрадуантів почалася в годині 6-тій вечора, а програму вечора започатковано спільною молитвою, після чого тоаст в честь королеви вніс предсідник вечора студент Лері Піклик. З черги слідував тоаст в честь ґрадуантів, внесений студентом Мироном Середою, на який відповів студент Павло Киба. Тоаст в честь студенток вніс студент Василь Калин, якому незвичайно гарно відповіла студентка Йоанна Хомос.

У ґрадуаційній вечері Обнови взяв участь Преосв. Кир Андрей і виголосив до ґрадуантів коротке, палке слово бажань на дальшу дорогу їхнього життя. В почесній президії поруч з Владикою був алдермен міста Саскатуну п. М. Чернецький з дружиною, голова Обнови студ. П. Абрамець. Головним бесідником вечора з поміж гостей почесної президії був проф. З. Погорецький з дружиною.

Головний бесідник говорив коротко, але сильно і безкомпромісово. „Збережіть, — говорив він, — на ціле своє життя кілька основних відповідей: хто ви — при тому не міняйте ніколи свого імени, то злочи супроти власного роду, а дальше: чого вам держатися — рідна церква, традиція, мова — то хребет характеру — душі людини, коли його вгнути — людина стає калікою, — непридатною для нічого".

З черги слідував традиційний вибір „королеви" Обнови на черговий 1970-71 рік. Кандидатками на „королеву" були: студ. Оксанна Лазурко — з Канори, Саск.; студ. Маріянна Котелко — з Алвени, Саск. і студ. Йоанна Ґлеспол — з Саскатуну. Після обчислення голосів „королею" Обнови проголошено студ. Оксанну Лазурко.

Після формальних точок вечора студенти до пізньої ночі танцювали та співали народних пісень.

Ґрадуантами з поміж членів Обнови у цьому році є: Осип Дяков Б.А. і Б.Ед. — Гамболдт; Василь Ґулька Б.А. — Нипавін; Маріанна Голінатий Б.А. — Вакав; Модест Коваль Б.А. і Б.Ед. — Канора; Йоанна Кіндред Б.А. — Йорктон; Павло Киба Б.А. — Йорктон; Стен Лозинський Комерс — Лениген; Дон Шерман Б.А. і Б.Ед. — Ріджайна.

Всім ґрадуанткам і ґрадуантам від „Сторінки Саскачевану" найкращі побажання і постійної Божої помочі у дальшій дорозі життя.

НОВОРІЧНА ЗУСТРІЧ УКРАЇНЦІВ МІСТА САСКАТУНУ

Новорічна забава „маланка" є вже в традиції української спільноти міста Саскатуну. „Маланку" влаштовує комітет українок Канади, запрошуючи до співпраці мужчин, членів місцевого відділу КУК.

Новорічна „маланка" в Саскатуні має свій особливий характер. То радше новорічна зустріч українського громадянства із провідниками їхнього організованого життя. Як минулими роками так і цього року „маланку" започатку в а в вмарш і представлення голов та представників наших організацій. В першому ряді був почесний голова КУК п. Ю. Стечишин, голова Комітету Українок Канади п-і А. М. Баран, голова Комітету Українців Канади п. С. Франко а дальше 42-воє представників управ молодечих, жіночих і чоловічих організацій та їхніх централь з осідком в Саскатуні. Молодечі організації мали по двох представників, одружені представники організацій були в походi із своїми дружинами.

Після вмаршу, кожного представника організац і ї представив приявним предсідник п. Ю. Симчич. Представники заходили один за одним, вразу у величезне колесо з численними учасниками вечора залишаючи середину залі вільною. Так усі вислухали новорічного привіту від п. К. Райта, в заступстві майора міста Саскатуну, та почесного голови КУК в Саскатуні п. Ю. Стечишина. Опісля слідувала коротка мистецька програма.

В першій точці програми виступив молодечий хор інституту Петра Могили який під управої п-і М. Ткачук незвичайно гарно відспівав в супроводі бандур декілька новорічних колядок. Поміж піснями, то було вперше на маланчиному вечорі, один із студентів хористів засіяв золоті зерна пшениці та віддеклямоючи традиційне „сійся родися..."

Після того із новорічною щедрівкою ввійшли на залю молодь-члени танцювального ансамблю „Євшан". В залишеному вільному колі вони заісценізували незвичайно вдало традиційний прихід „маланки" включаючи моменти появи „кози", циганки, зустріч „Маланки" із „Василем", а тоді із піснею відійшли, залишаючи за собою невтихаючі оплески.

Після того ті, що бажали танцювати, залишилися на залі, інші перейшли до підвалля. Тут вже від 10:30 почалася багата і смачна вечеря, приготована панями, членками організацій, об'єднаних у відділі КУК. А чоловіки мали в своїй опіці „бару".

Засівши до вечері за гарно прибраними золотими зерном збіжжя і запаленими свічами столами, приявні сердечно ґуторили, співали пісні, а опісля переходили на залю забави, залишаючи місце за столом для тих, що натанцювавшися, під звуки добірної орхестри, сходили в підвалля, щоби відпочати.

Точно о 12-тій годині орхестра заграла відомий зазив на голос якого всі учасники „маланки" зійшлися до залі. Тут вони схрещуючи руки подавали їх сусідній особі поруч і так створили кілька один поруч одного сильно із собою сплетених колес — вінків, а прослухавши першого акорду пісні, що пролунав після пригашення світла, всі великою силою, повними грудьми почали „Де згода в родині...". То момент, який переходить уяву. Багатьом з очей котилися сльози зворушення а пісня, здавалося розсуває мури і бажає влитися в серце кожної української людини, де б вона тільки не жила.

Під кінець забави зложено подяку всім виконавцям програми і підготови вечора. Хоча слідуючого дня був робочий день, 14-го січня, приявні ще довго забавлялися і далеко поза північ співали рідних пісень.

Цьогорічна „маланка" відбувалася за чергою в залях української православної громади з участю 500-сот осіб.

Прийняття для парафіяльного хору у Йорктоні

Організації при парафії Матері Божої Неустанної Помочі в Йорктоні: відділи БУК, ЛУКЖ та УКЮ влаштували 6-го грудня 1969 р. в парафіяльному домі прийняття для парафіяльного хору.

На те прийняття, окрім голов згаданих організацій запрошено оо. Редемптористів та дириґента парафіяльного хору п. д-ра П. Маценка з дружиною. Разом на прийнятті було 110 осіб.

Бенкет розпочато колядою. Програмою проводив п. Ф. Федорович, що своїми жартами розвеселяв приявних. Промовляли о. парох М. Кучм'як, теперішний дириґент хору п. Е. Гнатюк, дириґент хорів та знавець музики о. С. Бахталовський ЧНІ, та дириґент йорктонського парафіяльно г о хору протягом останніх 5 років д-р П. Маценко. Д-р Маценко був головним бесідником та виголосив надзвичайно цікаву доповідь.

Всі промовці висловлювали признання для хору і його молодого та енергійного дириґента Е. Гнатюка, що, поза своєю учительською працею в Колеґії св. Йосифа, взяв на себе цей важкий обов'язок, а головно в тому часі, коли хор підготовлявся до виступу на міському різдвяному фестивалі та на півгодинну передачу різдвяних коляд на місцевому телебаченню.

Усі промовці звернули увагу на важливість існування молодечого хору та кликали приявних заохочувати молодь вступати до молодечого хору.

Вечір пройшов у дуже милому настрою. Всі приявні як одна родина до пізної ночі колядували та співали народні пісні.

Ми хористи зі своїм дириґентом є дуже вдячні о. пароxові та парафіяльним організаціям за влаштування того прийняття для хору. Хочеться вірити, що після заснування молодечого хору при нашій парафії минулого року, що його проводила учителька панна А. Жук, а тепер хором провадить Сестра Амброзія, парафіяльний хор буде міг сподіватися в будуччині молодих свіжих голосів. Без існування молодечого хору ми не можемо сподіватися участи нових членів в парафіяльному хорі. Тому треба щиро вітати почин молодечого хору в нашій парафії і скласти признання тим, що це діло започаткували і в цьому напрямі працюють, а для нас батьків залишиться вже тільки чесний обов'язок висилати наших дітей до молодечого хору. Якщо на таку велику парафію як Йорктон ми не маємо 100 дітей в молодечому хорі, — то щось є не впорядку.

Один з хористів.

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnvk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 242-8656

З хроніки Дому св. Йосифа в Саскатуні

Дім св. Йосифа в Саскатуні є в постійній увазі організацій і поосібних громадян міста і провінції. Для інформації наших читачв подаємо короткий витяг з Хроніки життя і діяльности Дому; за останніх кілька місяців:

29 жовтня м.р.

Всеч. о. декан Петро Криворучка, розказав мешканцям Дому про перебіх величавих святкувань в Римі у звязку з благословленням Собору св. Софії, та передав для оглядення численні світлини зроблені з цієї нагоди та з відвідин Люрду.

12 листопада м.р.

Преосвященний Кир Андрей, представив мешканцям Дому о. діякона Фільотея Коця, який переїзджаючи через Саскатун, був гостем в палаті Владики. О. діякон Фільотей висвітлив мешканцям Дому св. Йосифа фільму про манастир оо. Студитів в Вудсток, Онт., який продовжує традиції головного Студитського манастиря в Уневі (Галичина) основаного Митрополитом Кир Андреем Шептицьким. Довголітнім Ігуменом Унівського манастиря оо. Студитів, був брат Митрополита А. Шептицького, о. ігуген Климентій, який згинув смертю ісповідника на далекому засланні.

15 листопада м.р.

П'ятнадцять управителів домів для старших в Саскатуні, відбули свої наради в Домі св. Йосифа, відвідали його жителів в їхніх кімнатах, а опісля були вгощені управою Дому, вечерю.

6 грудня м.р.

Загостив до Дому св. отець Миколай — (за новим стилем) мешканцям Дому передано з відповідною програмою, даруночки. В часі програми був приявним Преосвящ. Кир Андрей і склав жителям Дому бажання з нагоди наближаючихся свят Христового Різдва.

12 грудня м.р.

Український пастор С. Сковородко, захостив зі своїм хором. Пастор Сковородко відчитав про народження Христа а хористи відспівали декілька коляд.

14 грудня м.р.

Члени парафії св. Ап. Петра і Павла зорганізували для мешканців Дому „бінго" і подарували багато гарних дарунків для розігравки. В переведенні „бінга", допомагали члени комітету опіки над Домом.

14 грудня м.р.

Чотирьох мешканців Дому були гістьми на передріздвяній програмі в Кінсмен Центрі.

17 грудня м.р.

Студенти школи Монт Роял в Саскатуні, відвідали Дім з колядою.

20 грудня м.р.

Організація „Сьогодні і завтра" в Саскатуні, дала розривковий концерт. В концерті взяло участь 25-ть осіб.

22 грудня м.р.

Члени рим. кат. парафії в Сатерленд „група молодших" відвідали Дім з колядою. Прибуло тринадцять осіб разом з о. парохом.

24 грудня м.р.

По полудні були рідношкільні діти (з катедри св. Юрія) з колядою. Вечором того дня жителі Дому мали спільну свят-вечерю (новий стиль). До вечері засів разом з ними і Преп. Сестрами Всеч. о. декан П. Криворучка. Вечеря була в їдальні Дому де теж гарно прибрано ялинку.

25 грудня м.р.

Всесв. о. прелат І. Олійник і Всеч. о. капелян Р. Гоменко відслужили торжественну св. Літургію і відвідали мешканців Дому в їхніх кімнатах.

8 січня 1970

Преосвященний Кир Андрей відслужив Архиєрейську Службу Божу. Гістьми Дому того дня були о. протоігумен П. Малюга, о. Я. Сиваник і Брат Юстин з Онтеріо. Після торжественної Служби Божої був обід після якого Преосвящ. Кир Андрей відвідав всіх жителів Дому в їхніх кімнатах і з нагоди Різдва залишив кожному різдвяний дарунок.

Надвечір того дня членки ЛУКЖ катедральної парафії принесли всім жителям Дому гарно виплетені і наповнені всякими присмаками кошички, які передано підчас спільного чайку. Після чайку членки ЛУКЖ ще довгий час ґуторили з жителями Дому і разом з ними співали колядки.

Кромі відмічених осіб і організацій зокрема в перед-різдвяному часі жителів Дому св. Йосифа щедро обдарували наші крамниці і крамниці міста які є у зв'язку з Домом, а також поосібні особи і родини.

Під цю пору в Домі є 40 жителів, вони приміщуються в таких кімнатах Дому: чотири особи в одній кімнаті, вісім осіб в поосібних кімнатах і двадцят-вісім осіб в чотирнадцятьох кімнатах — по дві особи в кімнаті. Цілий Дім є гарно відновлений і відмальований останньої осені. Скрізь в Домі незвичайна чистота і лад. Для вдержання цього незвичайного ладу і допомоги в кухні, часто зголошуються з допомогою наші пані а теж мужчини. За гарне і фахове вдержання Дому, управа Дому св. Йосифа кожного року при відновi свого „лайснесу" одержує слова признання від уряду в Ріджайні.

Домом опікуються і управляють слідуючі: Високопреп. Сестра Теодора — настоятелька Дому, Сестра Симеона і Сестра Августина і п-і Марія Огреско — норси Дому. Сестра Марія — опіка над духовим життям Дому, Сестра Маргарета — завідуюча справами кухні і прохарчуванням жителів Дому. Адміністратор Дому — п-а Олена Гунчак. Пані Катерина Гнатюк — завідуюча справами працівників Дому, а п-і Стефанія Вовк — голова комітету опіки над старшими в Домі. Голова дорадчого комітету Дому п. Норберт Василенко. Дім має свого постійного капеляна в особі о. Романа Гоменка, який кожнього дня ранком відслужує Богослуження, а вечорами Молебень, та проводить духовими розважаннями жителів Дому.

Дім проводить своє життя і працю під постійною опікою Преосв. Кир Андрея.

Студентська організація Обнова

Обнова в Саскатуні має свій осідок в Інституті А. Шептицького. У цьому році в Обнові є 70 членів.

Управа складається з таких студентів: Петро Абрамець — голова; Розелін Чирська — заст. голови, Маріянна Голінатий — рекорд. секретарка; Мирон Середа — скарбник; Василь Гулька — культурно-освітня праця; о. Іван Ворона — ректор Іінституту — капелян Обнови.

З'ЇЗД СУСК

Обнова в Саскатуні була головним організато р о м з'їзду Союзу Українських Студентів Канади, що відбувся в Саскатуні в днях від 14 - 16 листопада мин. року.

Наради з'їзду проходили в каледжі Ст. Томас Мур. В Інституті П. Могили влаштовано зустріч студентів за спільною вечерею, а в Інституті А. Шептицького відбулася реєстрація учасників з'їзду. В з'їзді взяло участь коло 70 делеґатів з таких місцевостей: Торонто, Вінніпеґ, Едмонтон, Ванкувер, Калгарі, Лейк Гед, Онт., Ріджайна і Саскатун.

Головним бесідником з'їзду був голова СУСК, студент Торонтського університету п. Б. Кравченко.

6-го СІЧНЯ

В дні 6-го січня члени Обнови, спільно з другими студентськими організаціями, влаштували в Саскатунському університеті в програмі міжнародньої виставки, виставку народнього мистецтва, гарно приготовили різдвяний стіл, подали традиційні свят-вечірні страви включно з кутею та різдвяним печивом.

7-го СІЧНЯ

В дні Різдва Христового, 7-го січня зорганізовано в Інституті А. Шептицького різдвяну вечерю. У вечері взяв участь Преосвященний Кир Андрей, рим. кат. єпископ Преосв. Магоні, д-р С. Воробець — теперішній ґовернор, радник міста адвокат М. Ченецький з дружиною, голова Централі УК. п. В. Поділюк з дружиною, д-р Крочак з дружиною та прибл. 15 отців душпастирів.

Кромі згаданої праці, члени Обнови в Саскатуні, кожної першої неділі місяця мають спільне святе Причастя а, після того спільний сніданок, на якому звичайно промовляє на різні виховні теми запрошений бесідник.

На час наближаючого великого посту, члени Обнови, розплянували вечірні красномовства. Під цю пору гокейова дружина Обнови, яка одержала свій гарній гокейовий виряд, переводить змагання за перше місце з гокейовими дружинами студентів Інституту Петра Могили, парафії Ап. Петра і Павла, МУНО і парафії св. Юрія.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної ґазоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

"Соняшна Каліфорнія"

Їдучи до Соняшної Каліфорнії, не забудьте відвідати український

"BON DORME MOTEL"

731 NINTH ST., CRESCENT CITY,
CALIFORNIA 95531, U.S.A.

Добре місце відпочити — чисте, тепле, спокійне.

Безплатна телевізія, кава чи чай.

ЦІНИ ПОМІРКОВАНІ

Господарі гостинні і привітні

Принесіть це оголошення, дістанете ще 10% опусту

Власники: Ангела і Леонід РОМАНЮки

Notice of Application For Change of Name

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Orlando Bruno Bossio otherwise known as Orlando Bruno of Edmonton in the Province of Alberta, U. of A. serviceman intend to make application to the Provincial Secretary, under the provisions of The Change of Name Act, 1961, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Orlando Bruno.
2. For a change of my wife's name from Carmela Bruno Bossio to Carmela Bruno.
3. For changes of my children's names
From Silvano Bruno Bossio to Silvano Bruno.
From Alfredo Bruno Bossio to Alfredo Bruno.
From Amerigo Bruno Bossio to Amerigo Bruno.
From Italo Bruno Bossio to Italo Bruno.

Carmelo Bruno Bossio,
Signature of applicant — legal name in full.
Orlando Bruno,
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

УВАГА БІНҐО КОЖНОЇ НЕДІЛІ

В 7:30 ВЕЧОРА У
SPORTEX
EXHIBITION GROUNDS

БІНҐО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира 12726 - 119 вул.

Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

Деякі цифри з життя в ЗДА

У ЗДА живе тільки 5.7% всього населення світу, але тих 5.7% користуються аж 40% всіх природних багатств світу.

За 70 років життя кожний американець зуживає 26 мільйонів гальонів води, 21,000 гальонів газоліни, 10,000 фунтів м'яса, 28,000 фунтів молока та сметани, видає 6,000 дол. на одяг та 7,000.00 дол. на меблі.

Щороку американці викидають на смітник сім мільйонів автомобілевих гумових коліс, 20 мільйонів тонн паперу, 28 мільярдів порожніх пляшок та 48 мільярдів залізних коробок (кенів) від різних продуктів.

ЗДА платять річно 2.8 мільярдів долярів за забирання сміття.

Американські фабрики викидають річно 165 мільйонів тонн густих відпадків, а 176 мільйонів тонн диму. Це, очевидно, занечищує води й повітря в ЗДА.

У ЗДА живе тепер 652,-000 індіян, що належать до 300 різних племен.

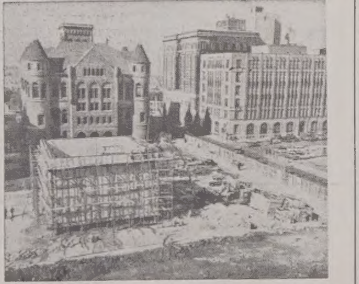

У Далласі, два бльоки від того місця, де 1963 року вбито президента Кеннеді, будують дім імени Джона Ф. Кеннеді.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

EATON'S
HEARING AID CENTRE

- Комплетна перевірка слуху апаратом
- Дуже доброї якости інструменти по низькій ціні

Для докладної перевірки Вашого слуху зробіть вчасно домовлення з авдіометристом Ітона.

Слухова клініка: лютий: вівторок, 24 — Ред Дір; середа, 25 — Понока; четвер, 26 — Ветасківін.

ТЕЛ.: 424-0181

Ітона центр для слухових апаратів на першій підлозі.

Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Association

Купуйте нову куховарську книжку

(в англійській мові)

Вже можна набути куховарську книжку другого відділу ЛУКЖ катедральної парафії св. Йосафата.

"FAVORITE RECIPES"
Ціна: 2.00 дол.

Замовлення приймають:

UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 St., Edmonton 17, Alberta

Господарські клопоти в СССР

Орган советської комуністичної партії «Правда» вмістив велику редакційну статтю, в якій признає, що советське господарство — в клопотах. Головні недостачі советського господарства такі: 1) військові видатки пожирають левину частину державних грошей, що їх можна б ужити для розбудови загального господарства; 2) недостача харчів у великих містах та промислових осередках зменшує видатність праці робітників. «Багато республік, без причини зменшили число худоби та птиці, наслідком чого клигає достава м'яса, молока та яєць до великих осередків» — бідкається «Правда»; 3) наслідком поганого керівництва та невиконування норм працівниками заводів фабрики не дають належної кількости та якости виробництва.

Стаття у „Правді" була відгомоном нарад центрального комітету комуністичної партії СССР, який шукав способів, як запобігти недостачам советського господарства. Як виходить з „Правди", комітет вирішив посилити контролю й пробувати ввести зміни, які поправили б становище.

Дрібні оголошення

ПОШУКУЮТЬ

Пошукують родини ВАСІВ - Федора, дружини Полагни, синів: Ореста та Михайла та дочки Гані, що походять родом з села Тарнова Вижна, пов. Турка. До 1938 р. вони жили в Алберті. Просимо їх, або хто знав би щось про них написати на адресу:

MR. J. HANYCH
562 Deloraine Ave.
TORONTO 382, Ont.

МАЄТЕ КЛОПІТ З ХРОБАКАМИ?

Заживайте медицину "PANOVIN"

Пачку тої медицини, що вистарчає на одну курацію, можете дістати в вашому драґ-сторі.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в драгсторах. Будете задоволені або звернуть вам гроші.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, специяліст нирковних недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2409
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - специяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(C) — F.A.C.S.
хірург-специяліст
203, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Н. Д. Голубіцький
Відновив лікарську практику
при
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ТЕЛЕФОНИ ЗА ОКЕАН

Федеральний міністер пошти та телекомунікації Е. Кіранс заявив у парляменті, що канадські телефонічні лінії в порозумінні з закордонними телефонічними компаніями знижили оплати за телефонічні розмови з европейськими країнами на 17-33%.

Знижені оплати між Канадою й Англією будуть обов'язувати від 1 березня, між Канадою та іншими европейськими країнами від 1 квітня ц.р.

НАРКОТИКИ В НЮ ЙОРКУ

У Ню Йорку поліція викрила шайку продавців наркотик. Знайдено 20 фунтів чистої героїни та 11 фунтів кокаїни, все разом вартости понад 90 мільйонів долярів.

Шайка продавала наркотики вже 30 років. Арештовано декілька осіб.

На коляду прислали до «Українських Вістей»

По 5.00 дол.: Н. Бучинський, Ванкувер, Бр. К.; п-во І. й М. Бзовий, Райкрофт, Алта; п-і Е. Адрийчук, Терес, Бр. К.; п-і П. Олійник, Калгарі, Алта; В. Назаревич, Калгарі, Алта.

По 3.0 0дол.: Г. Р. Личак, Дервент, Алта; п-і М. Скалуба, Йорктон, Саск.

По 2.00 дол.: В. Петруняк, Кенора, Онт.; Гр. Якимечко, Едмонтон; С. Магеґа, Лисбурн, Алта; П. Гриценко, Велленд, Онт.; п-і М. Довган, Торгилд, Алта; С. Головайчук, Смокі Лейк, Алта; Т. Гритцак, Саскатун, Саск.; п-і М. Яковишин, Вінніпеґ, Ман.; Н. Голдун, Айтуна, Саск.; Н. Камінський, Принц Алберт, Саск.; Ф. Олексевич, Гемилтон, Онт.; Є. Загарійчук, Стінен, Саск.; п-і С. Гуцуляк, Ванкувер, Бр. К.; С. Шостак, Ванкувер, Бр. К.; І. Галко, Едмонтон; п-во Я. Боєнко, Вонда, Саск.; М. Сетник, Принц Руперт, Бр. К.;

По 1.00 дол.: п-і Б. Білик, Едмотон; С. Войціховський, Голден, Алта; п-і М. Осейчук, Торгилд, Алта; С. Кузик, Бон Акорд, Алта; І. Свистун, Гефорд, Саск.; п-і І. Сеньків, Ричмонд, Бр. К.; І. Богонос, Саскатун, Саск.; В. Родич, Восетна, Алта; п-і К. Сироїшка, Ню Вестмінстер, Бр. К.; В. Гуцуляк, Кеньон, Бр. К.; Е. Воєвода, Едмонтон; В. Глинка, Ошава, Онт.; В. Кушнірик, Едмонтон; п-і В. Федорчук, Мекдовал, Саск.; М. Порило, Едмонтон; п-і І. Федорович, Едмонтон; И. Подалик, Ділабо, Саск.; В. Гошовський, Торсбі, Алта; п-і Г. Пшик, Ервуд, Саск.; Д. Хамчук, Донатвил, Алта; п-і Ф. Томіцка, Ричмонд, Бр. К.; п-і К. Дольська, Едмонтон; п-і С. Вашук, Саскатун, Саск.; А. Хомик, Стром, Алта; Д. Наумец, Евансбурґ, Алта; п-і Д. Фірманюк, Едмонтон.

50¢: М. Шкварок, Ґренд Прері, Алта.

Усім шановним жертводавцям і збірщикам щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ

9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.

X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....

....

Ім'я і
нова адреса: ....

....

(Адресу писати по-англійськи)

Canadian Pacific Airlines

тепер має два додаткові перелети без затримки коротшим шляхом через бігун.

НАЙКОРОТШИЙ ШЛЯХ В УКРАЇНУ

Лиш $84.00 завдатку, щоб полетіли літаком до Харкова, Донецька, Одеси на 14 — 21-денну прогульку й назад. В цьому включена вже оплата за додаткові лети з Келгари або Едмонтону. З Ванкуверу платите лиш $86.00 завдатку (решту сплачуєте догідними місячними ратами).

- До постійних летів без затримки з Едмонтону Canadian Pacific додає рівнож лети без затримки з Ванкуверу та Келгари до Амстердаму (починаючи з дня 25 квітня). Звідти догідні сполуки до дальшої подорожі, зокрема на Україну.
- Лет через бігун летунської лінії Canadian Pacific є на 1,000 миль коротший, як шлях через Східну Канаду. Це найкоротший шлях на Україну з Західної Канади, лише з одною зупинкою.
- Обслуга літаків Canadian Pacific є ввічлива й готова помогти у всьому. Обслуга літаків говорить багатьома мовами й дбає про те, щоб Ви почувалися, як у себе вдома.
- За дальшими інформаціями звертайтесь до Вашого подорожнього агента або до найближчого бюра.

FLY Canadian Pacific

Поїзди, троки, кораблі, літаки, готелі, телеграф. Найбільш досконала система комунікації в світі.
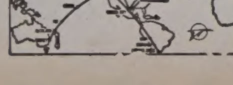
В Едмонтоні дзвоніть на число телефону: 424-7381